

แผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

๒๕๖๗

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลยได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลยได้ทราบแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ซึ่งการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลยนี้ ได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล วาระการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้มีการรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาคส่วนราชการ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาชน เพื่อนำมาปรับปรุงการกำหนดยุทธศาสตร์ การกำหนดทิศทางการพัฒนา ซึ่งนำมาสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสภาพแวดล้อม อันจะเป็นการขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จะเป็นกรอบในการปฏิบัติงานในการผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อขับเคลื่อนจังหวัดเลย และประเทศต่อไป

คณะผู้จัดทำ

คณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗	
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๗
๒.๓ แผนระดับที่ ๓	๓๘
๒.๔ นโยบายสำคัญ	๓๙
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านอุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗	๔๐
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผน	๔๑
ปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๔๑
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๔๗
๓.๑.๓ การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๕๖
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย	๗๑
รายปี ๒๕๖๗	
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๗๑
๓.๒.๒ พันธกิจ	๗๑
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์	๗๑
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๗๖
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๗๖
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ.	๘๗
และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗	
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ.	๘๘
ตามแผนพัฒนาจังหวัด	

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทที่สามารถเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศและการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกในปัจจุบัน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนความมั่นคงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ และนโยบายระดับกระทรวง นโยบาย MIND 4 มิติ แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรม ๔.๐ โดยการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการนำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ จะก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลก พัฒนาปัจจัยสนับสนุนทั้งในด้านกฎหมายและกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ การรวมกลุ่มคลัสเตอร์และการบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจ การมีส่วนร่วมขององค์กรการศึกษาในท้องถิ่น ซึ่งจะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากนี้การส่งเสริมสถานประกอบการที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นกลไกในการขับเคลื่อน การดูแลสิ่งแวดล้อม ๔ ด้าน (ดิน น้ำ ลม ไฟ) การส่งเสริมผู้ประกอบการให้บรรลุตามเป้าหมายของนโยบาย MIND ๔ มิติ เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” พร้อมผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์ : “เพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๒) สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ ด้วยนโยบาย MIND ๔ มิติ
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนากิจการประกอบการอุตสาหกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG
- ๔) สร้างความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดเลย

แผนปฏิบัติการ

เรื่องที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพและเพิ่มผลผลิตของภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดเลย และอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจตลอดห่วงโซ่คุณค่าโดยเน้นงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เหมาะสมกับโลกอนาคต เพื่อเพิ่มผลิตภาพและพัฒนาระบบมาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรม ให้ประสบความสำเร็จทางธุรกิจ มีการแข่งขันด้านประสิทธิภาพและต้นทุน เพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถด้านการแข่งขันที่สูงขึ้น

เรื่องที่ ๒ การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมยุคใหม่

เพื่อสนับสนุน สร้างโอกาสและลดอุปสรรค ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม กระจายรายได้ให้กับประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยรักษาวิถีชีวิต สร้างประโยชน์และพัฒนาชุมชนโดยรอบสถานประกอบการอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการสร้างงาน สร้างอาชีพ ส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE)

เรื่องที่ ๓ การส่งเสริมอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model

เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการดำเนินกิจการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้พัฒนาสู่ความยั่งยืน ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก โดยดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพิ่มโอกาสทางธุรกิจมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน

เรื่องที่ ๔ การบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดเลย

เพื่อพัฒนาระบบและความสามารถของบุคลากรในองค์กรเพื่อให้บริการ เสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเลย ควบคู่ไปกับการดูแลสังคมโดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจ เติบโตอย่างมี เสถียรภาพและยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- ๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชนและผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาโลกขับเคลื่อน เศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว การขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการ ยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลต่อการขยายตัว ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น และเชื่อมโยงช่องทาง ทางตลาดและบริหารจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิด ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสมุนไพรมาใช้ ทางการแพทย์ เป็นต้น

๒) ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบาย ประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็ง จากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนา อุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้น ต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์ มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยี

และนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

๓) ด้านการสร้าง ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุน สร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

๔) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ ภาคตะวันออกเชื่อมโยงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development : EEC) เพื่อต่อยอดของ SMEs ให้เข้มแข็ง โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมควบคู่กับการพัฒนา ปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๕) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริม ผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจ ให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้ และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยีนวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า และบริการ และพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฎิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

๒) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๒.๒ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ การจัดการตนเอง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมนอกจากมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการแล้วยังให้ความสำคัญโดยนำทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญามาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งร่วมกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการผลิต การบริหารจัดการ และ

การพัฒนาช่องทางการตลาด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับ ศักยภาพวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถเติบโตสู่สากล พัฒนามิติเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง อาทิ การสนับสนุนด้านวิชาการในการฝึกอบรมพัฒนารายกรและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริให้มีประสิทธิภาพและมีมูลค่า ผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น การป้อนธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนารูปแบบสินค้าเกษตรในระดับ ชุมชน พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้โดดเด่นมีมาตรฐานและตอบสนองความต้องการของตลาดได้

๓) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- ๑.๒ ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- ๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายใน ขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- ๑.๔ ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและ วัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- ๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- ๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่ เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศและ การจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือ ของเสียทั้งจากครัวเรือนและจากอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหา มลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model ส่งเสริมการ พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษ และผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม นอกจากนี้กระทรวงอุตสาหกรรมยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐาน ในระดับสูง มีความปลอดภัย และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุน ผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR - DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว

๔) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของ ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ๑.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการ อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๔.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและ เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๔.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๔.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย

๔.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๔.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมมีภารกิจการดำเนินงานโดยยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT มาใช้ทำงานให้ผู้รับบริการสะดวกและรวดเร็วขึ้น การให้บริการผู้ประกอบการ ออนไลน์ผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SME การบริหารจัดการองค์การ โดยนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในทุกระดับทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีระบบการ ติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนการดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงงานให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับปรุงโครงสร้าง องค์การให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับบริบท การพัฒนา ประเทศ มีการบริหารจัดการ และพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน ควบคู่ กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งมีมาตรการ กำกับดูแลที่เสริมสร้างความโปร่งใส และการป้องกันทุจริตรวมทั้งระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ส่งผลให้กระทรวงอุตสาหกรรมบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ที่ต้องการให้ภาครัฐ มีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความ ต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลง มีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็น ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมร้อยละ ๔.๘
 - ๒) อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมร้อยละ ๒.๔

๑.๒ แผนย่อยอุตสาหกรรมชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจ ฐานชีวภาพูปติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูป อาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพ ด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้องตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่เหมาะสม

๓) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ เศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบัน และอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลาย ทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชน และชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้าง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้องตลอดจน สนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของ วิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

๕) มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้ให้ เหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำ ความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือ ทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐาน และจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๑๐

๑.๓ แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ครบวงจร

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์แบบบูรณาการควบคู่ไปกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในห่วงโซ่มูลค่า เช่น อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมชีวภาพ เป็นต้น
 - ๒) ยกย่องมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และการให้บริการทางการแพทย์ให้เทียบเท่ากับระดับสากล ยกย่องการแพทย์และบริการสุขภาพแผนไทย สร้างศูนย์ทดสอบมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกในการตรวจและรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ของไทย ให้ผู้ประกอบการอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ในราคาที่ เป็นธรรม เพื่อผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้มากขึ้น
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการแพทย์เฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๕

๑.๔ แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) ยกย่องความสามารถของผู้ผลิต ผู้พัฒนา และผู้ออกแบบและสร้าง ระบบของไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสร้างและบริหารห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก การจัดหาวัตถุดิบ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ อย่างเพียงพอ การบริหารจัดการองค์กร การตลาด และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เป็นต้น และให้สามารถสร้างและพัฒนา นวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงการสร้างโมเดลในการทำธุรกิจใหม่ในอนาคต
 - ๒) ผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการ ในภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และส่งเสริมการนำบุคลากร ต่างชาติที่มีทักษะและความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเพื่อรองรับ การเติบโตของอุตสาหกรรม ตลอดจนกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ให้เรียนรู้ทักษะใหม่และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้
 - ๓) สร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมถึงระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง และเทคโนโลยีใหม่ๆ ในอนาคต ตามระดับความพร้อมของผู้ประกอบการทั้งด้านเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถใน การแข่งขันของผู้ประกอบการ และเป็นการสร้างตลาดของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
 - ๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ยกย่องให้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์เป็น ส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันในสังคม รวมทั้งส่งเสริมการสร้างตลาด ภายในประเทศผ่านการสนับสนุนของภาครัฐ

๔) ส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงสนับสนุนให้มีกลไกเพื่อผลักดัน การขับเคลื่อน อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ทั้งระบบแบบครบวงจร

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๕

๑.๕ แผนย่อยอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม

- แนวทางการพัฒนา

๑) ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่ อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ พลังงานไฮโดรเจน หรือ พลังงานทางเลือกอื่น ๆ โดยจัดทำแนวทางการพัฒนาต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิต รถยนต์ที่สำคัญของโลก เพื่อเตรียมความพร้อมและถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้แก่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้สามารถปรับตัวพร้อมรับ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี พัฒนา และยกระดับทักษะความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ อาทิ อุตสาหกรรม ชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมชิ้นส่วนระบบราง พร้อมทั้งส่งเสริม ให้ประเทศเป็นศูนย์กลางยานยนต์ไฟฟ้าในอาเซียนในอนาคต

- เป้าหมายของแผนย่อย :

๑) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยาน ในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่

๒) ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานสูงขึ้น (Tier)

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ :

๑) ส่วนแบ่งการตลาดของจำนวนอากาศยานที่เข้าซ่อมในภูมิภาคพื้นเอเชีย แปซิฟิก ร้อยละ ๑

๒) จำนวนผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานระดับ Tier ๓

๑.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการ ตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม

๒) กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวม และรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ

๓) วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศ

ที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

๔) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมเนียมปฏิบัติข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

- ๒) ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อม ในอนาคตดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ :

- ๑) อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน อันดับที่ ๕๕

- ๒) อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคต อันดับที่ ๔๐

(๒) ประเด็นที่ ๒ การต่างประเทศ

๒.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย: การต่างประเทศไทยมีเอกภาพ ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มีมาตรฐานสากล และมีเกียรติภูมิในประชาคมโลก

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: ตัวชี้วัดการต่างประเทศไทยมากขึ้น/ดีขึ้น เฉลี่ย ร้อยละ ๕ - ๑๐

๒.๒ แผนย่อยความร่วมมือเศรษฐกิจและความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) เสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของนวัตกรรม เพื่อพัฒนาภาคการผลิตและบริการที่จะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย และให้ไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้าและการลงทุนของภูมิภาคเอเชีย

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการ และความเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย โดยมีระบบเศรษฐกิจที่เน้นนวัตกรรม และมีความพร้อมในอนาคตดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) ระดับความสัมพันธ์ และความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ ความเชื่อมโยง และนวัตกรรมในกรอบทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี มากขึ้น/ ดีขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๕ - ๑๐

(๓) ประเด็น ๓ การเกษตร

๓.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร ร้อยละ ๓.๐

- ๒) อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑.๐

๓.๒ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ร้อยละ ๔

๓.๓ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

- แนวทางการพัฒนา

• ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหาร ภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒) อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย ร้อยละ ๓

๓.๔ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจ การเกษตรขนาดกลางและเล็กลบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืนซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมความอาหาร สินค้าประเภทโภชนาการเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๕

๓.๕ แผนย่อยเกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึง องค์ความรู้ และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ ร้อยละ ๔

(๔) ประเด็น ๕ การท่องเที่ยว

๔.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองหลักและเมืองรอง มีสัดส่วน ๗๕ : ๒๕

๔.๒ แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

- แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทาง วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งอุทยานประวัติศาสตร์ เมืองมรดกโลก โบราณสถาน

เมืองเก่า ย่านการค้า วิถีชีวิตลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารไทย และแพทย์แผนไทย เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่า และมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนา กิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยววิถีพุทธ การท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม เป็นต้น

๒) พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนา ต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การส่งเสริม การวิจัย พัฒนา และการออกแบบ การสร้าง นวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การสื่อสารและการคมนาคม การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราว เพื่อบอกเล่านักท่องเที่ยว เป็นต้น

๓) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัย และพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและ ความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดท่องเที่ยว

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒) อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ขยายตัวร้อยละ ๑๒

๓) แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

- แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพรูปแบบใหม่บนพื้นฐานของทรัพยากร ที่มีศักยภาพในการบำบัด พันฟู รักษาสุขภาพ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และเอกลักษณ์ความเป็น ไทยในการให้บริการ พร้อมทั้งสร้างความหลากหลายของกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ในระดับสากลและเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น การใช้พุร้อน น้ำแร่ สปาโคลน เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น

๒) พัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้านแพทย์แผนไทยให้มีมาตรฐานระดับสากล และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้แก่ผลิตภัณฑ์ โดยการวิจัยพัฒนานวัตกรรม ต่อยอดให้เกิดสินค้าใหม่ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ พร้อมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์ การแพทย์แผนไทย

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น

๒) สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์ได้รับ

มาตรฐานเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์ แผนไทย ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๘

๒) อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๗

(๕) ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

๕.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย ๑ : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดจากศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- เป้าหมาย ๒ : ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมิโนเวค เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแหล่งโบราณคดี
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ๑) มูลค่าการลงทุนในเมืองเป้าหมายเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๒๐
 - ๒) แผนผังภูมิโนเวคระดับภาค มีแผนผังภูมิโนเวคเพิ่มขึ้นอีก ๑ ภาค

๕.๒ แผนย่อยการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) พัฒนาเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยจัดระเบียบเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจในยุคดิจิทัล มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติในยุค ๔.๐
 - ๒) พัฒนาเมืองขนาดกลางให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคม และการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่
 - ๓) ผลักดันให้เกิดการพัฒนาเมืองขนาดกลางและเมืองในพื้นที่พิเศษให้เป็นเมืองอัจฉริยะตามศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมืองโดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาด เพื่อยกระดับระบบบริหารจัดการเมืองในมิติต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจ การคมนาคมขนส่ง การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การใช้ชีวิต และการการบริหารจัดการเมือง โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน เอกชน และภาคี การพัฒนาที่เกี่ยวข้อง
 - ๔) จัดทำฐานข้อมูลด้านการพัฒนาเมือง จัดทำ และพัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมโยงการจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูลในทุกหน่วยงานสามารถใช้งานร่วมกัน เพื่อใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ในการบริหารจัดการพื้นที่ และเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการเมือง โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เป็นผู้ตัดสินใจเลือกพื้นที่ที่จะมีการพัฒนา โดยเฉพาะศูนย์เศรษฐกิจ แหล่งที่อยู่อาศัย พื้นที่เฉพาะ เพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์ในเขตเมือง เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
 - ๕) พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมือง โดยศึกษากฎหมายและกฎระเบียบด้านการพัฒนาเมือง ระบบขนส่ง และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่เพื่อปรับปรุงและจัดทำข้อเสนอ กฎหมาย และกฎระเบียบใหม่ให้เอื้อต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ การพัฒนาธุรกิจรูปแบบใหม่ และการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย โดยคำนึงถึงปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการภาครัฐ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองตั้งแต่ระดับฐานราก จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาเมืองระดับชาติ และระดับท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายการพัฒนาเมืองระหว่างเมืองต่าง ๆ ทั่วประเทศ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) เมืองในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา เพื่อกระจายความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) จำนวนเมืองขนาดกลางที่ได้รับการพัฒนา ๗ เมือง (เชียงราย กาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยา พิษณุโลก นครราชสีมา หนองคาย และมุกดาหาร)

๒) จำนวนเมืองที่ได้รับการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะ ๔ เมือง

๕.๓ แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มี การบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนา

๑) จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์ โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นฐานในเชิงพื้นที่ โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นฐานในการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เป็นผู้เลือกและตัดสินใจในการจัดทำแผนผังต่าง ๆ อาทิ เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดก ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน เป็นต้น และจัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมโยง จัดการ และวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับเป็นพื้นฐานข้อมูลในการจัดทำและสนับสนุนการบริหารจัดการแผนผังภูมิโนเวศระดับประเทศ จังหวัด และชุมชน

๒) จัดทำแผนผังภูมิโนเวศของพื้นที่ ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน โดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมืองและพื้นที่อุตสาหกรรมที่เหมาะสม โดยจัดทำแผนผังภูมิโนเวศของพื้นที่ตามความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมิโนเวศเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเขตพื้นที่สำหรับเป็นพื้นที่วางแผนผังภูมิโนเวศ โดยใช้เขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำเป็นขอบเขตของภูมิโนเวศ พิจารณาและสรุปศักยภาพและข้อจำกัดในการใช้พื้นที่ โดยกำหนดจากความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมิโนเวศและจัดทำแผนผังความเหมาะสมในการใช้พื้นที่ทางภูมิโนเวศอย่างยั่งยืนของแต่ละจังหวัด โดยเฉพาะสำหรับเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและปลอดภัยอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น

๓) ให้ความรู้ ประสาน และบูรณาการทุกภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่าไม้ในภาพรวมของประเทศ พื้นฟูระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยจัดให้มีหน่วยงาน/องค์กรที่จัดตั้งโดยภาครัฐ เพื่อให้ความรู้ ประสาน และบูรณาการภาคส่วนในการติดตามการพัฒนาพื้นที่ ทั้งในระดับจังหวัด ระดับลุ่มน้ำและระดับประเทศ

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ๑๒ เมือง (เมืองระยะที่ ๑ และ ๒)

(๖) ประเด็น ๗ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

๖.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ อันดับที่ ๓๘

๖.๒ แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนการยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดการสร้างประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าและบริการ และมีการดำเนินกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง
 - ๒) ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๑๑

๖.๓ แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ ภาคขนส่ง และภาคครัวเรือน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ พลังงานโดยมุ่งให้เกิดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อการใช้พลังงาน อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
- เป้าหมายของแผนย่อย : ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) ค่าความเข้มข้นการใช้พลังงาน ๖.๙๓ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท

๖.๔ แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบนิเวศ ทั้งในส่วนโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ที่ได้มาตรฐานสากล บุคลากรดิจิทัล สิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแหล่งบ่มเพาะธุรกิจและดึงดูดการลงทุนพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีศักยภาพ และเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตสำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราส่วนของครัวเรือนที่ใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ ๘๐

(๓) ประเด็น ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๓.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ร้อยละ ๕๐

๓.๒ แผนย่อยการสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการ โดยวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต

- ๒) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์ จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- ๓) พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์ เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

- ๔) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบ ธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุน การพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับ ผู้ประกอบการรายใหญ่

- ๕) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งใน และต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

- ๒) ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้น ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑๕
 - ๒) อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล

อันดับที่ ๑ ใน ๓๐

๗.๓ แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนและพัฒนาช่องทางเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นนวัตกรรมรูปแบบใหม่ ๆ ครอบคลุมวงจรธุรกิจที่มีความหลากหลายและน่าเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมและกฎหมายที่เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่ ๆ และบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแพลตฟอร์มการเข้าถึงบริการทางการเงินของประเทศ

๒) พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม อาทิ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๓) พัฒนาระบบประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักประกันการทางธุรกิจในการขอสินเชื่อของผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนากลไกการประเมินจัดอันดับเทคโนโลยีไทย เป็นที่มีความเสถียรและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลเพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

๔) พัฒนาระบบการประเมินความน่าเชื่อถือทางเครดิต และระบบการรู้จักลูกค้าที่สะดวกมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่ไม่ใช่การเงิน เพื่อเป็นข้อมูลบ่งชี้สถานะและประวัติด้านเครดิตประกอบการพิจารณาของสถาบันการเงินหรือตลาดทุน

๕) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการใช้บริการทางการเงินและระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และบริการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนการให้ความรู้ในการเข้าถึงบริการทางการเงินและสร้างวินัยทางการเงินของทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง

๖) พัฒนาประสิทธิภาพของระบบการเงิน ทั้งตลาดเงิน ตลาดทุน และการประกันภัยรวมทั้งส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการทางการเงินด้านต่าง ๆ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการทางการเงินและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกลางทางการเงิน

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เฉลี่ยต่อปีเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ขยายตัว ร้อยละ ๑๐

๗.๔ แผนย่อย ๓.๓ การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์ และตราสินค้าที่เด่นชัดให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูงพร้อม ทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

๒) สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

๓) ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและ ขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์ กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

๔) สร้างความพร้อมของผู้ประกอบการในการออกไปลงทุนในต่างประเทศ ทั้งใน ด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับตลาด ภาษา วัฒนธรรม เครือข่ายพันธมิตร การค้าการลงทุน และกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพ สำหรับสินค้าและบริการของไทย เช่น จีน และอินเดีย เป็นต้น และ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการค้าและการลงทุนที่มีอยู่ ตลอดจนส่งเสริมการค้า และการบริการชายแดน เพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาค กับเศรษฐกิจโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น

- ๒) การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- ๑) อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศโดย IMD อันดับที่ ๑ ใน ๕

- ๒) สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕

๗.๕ แผนย่อยการสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้าง โอกาสให้ภาคธุรกิจ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้ สถิติ ผลการวิจัยและพัฒนา ทรัพย์สินทางปัญญา การตลาดและ นวัตกรรม ให้สามารถดำเนินการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อน ซึ่งรวมถึงการประมวลผลบนกลุ่มเมฆ ให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่อง ให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ ชุมชน และเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการวางแผน ธุรกิจ ตลอดจนต่อยอดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการพัฒนา สินค้าและบริการของวิสาหกิจประเภทต่าง ๆ

- ๒) สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสถาบันวิชาการทั้งในและระหว่างประเทศในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการร่วมกัน โดยพัฒนาระบบและศูนย์ บ่มเพาะผู้ประกอบการยุคใหม่แบบครบวงจรและมีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทำธุรกิจอย่าง เกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกันโดยมีระบบจูงใจให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาร่วมกัน การเรียนรู้และให้คำปรึกษาทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของภาคการผลิตและบริการทั้งในระดับส่วนกลางและชุมชน ตลอดจนส่งเสริมการจัดการการผลิต และพัฒนาบุคลากรทางเทคโนโลยี ขั้นสูงให้มีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

๓) สนับสนุนให้เกิดพื้นที่ทำงานร่วม ทั้งในเชิงกายภาพและจากการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการทุกระดับ เพื่อลดต้นทุนของธุรกิจ และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข้อมูล องค์ความรู้ ทักษะ และนวัตกรรม ที่สะดวก รวดเร็ว และทันสมัย ทั้งยังเป็นการเชื่อมต่อธุรกิจระหว่างกัน โดยเฉพาะการเชื่อมโยงธุรกิจขนาดใหญ่กับธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม หรือธุรกิจตั้งต้นใหม่

๔) สร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ได้มากขึ้น โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำสินค้าและบริการมาขึ้นบัญชีนวัตกรรมไทย มีการพัฒนานวัตกรรมตามความต้องการของภาครัฐ และบริการตรวจสอบคุณสมบัติและประกาศขึ้นทะเบียนบัญชีนวัตกรรมไทยโดยมีแนวทางการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่ขึ้นบัญชีนวัตกรรมอย่างชัดเจน

๕) ยกระดับบริการและโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ ดำเนินการเชิงรุกเพื่อแก้จุดอ่อนและเสริมสร้างจุดแข็งของระบบนวัตกรรมไทย โดยยกระดับบริการโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบและรับรอง และมาตรฐานเพื่อสนับสนุนการยกระดับสินค้าและบริการที่มีความจำเป็นให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับระหว่างประเทศ เพิ่มบทบาทการเป็นผู้ร่วมกำหนดมาตรฐานในเวทีสากล สร้างกลไกผู้บริโภคให้เข้มแข็ง สนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถขึ้นทะเบียนมาตรฐานให้มากขึ้น สามารถส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐาน หรือความต้องการเฉพาะของผู้ซื้อกำหนด อันจะทำให้สินค้าและบริการนั้นสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยเฉพาะตลาดคุณภาพสูง หรือตลาดเฉพาะกลุ่ม

๖) พัฒนาระบบเตือนภัยทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการค้าให้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรม การเคลื่อนย้ายทุนและแรงงาน และรูปแบบการค้า รวมทั้งมาตรการกีดกันทางการค้ารูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ภาครัฐและเอกชนมีเครื่องมือที่พร้อมในการบริหารจัดการความเสี่ยง และมีกลไกเชิงสถาบันในการดูแลเสถียรภาพระบบการเงินในภาพรวมได้อย่างครอบคลุม และสร้างความตระหนักรู้ของภาครัฐและเอกชนถึงผลกระทบและความท้าทายจากความเสี่ยงทั้งจากปัจจัยด้านวัฏจักรและการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างเพื่อให้สามารถปรับตัวได้ทันสถานการณ์

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบาย อันดับ ที่ ๑๒

(๘) ประเด็น ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

๘.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจาย และอย่างต่อเนื่อง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ดัชนีการพัฒนาย่างทั่วถึง ๔.๔ คะแนน

๘.๒ แผนย่อยการยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

- แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับการบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจ

ด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้ จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนที่ครบวงจรครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๘.๓ แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างชุดข้อมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตกกลับสู่สมาชิก รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมถึงช่องทางตลาดออนไลน์และช่องทางตลาดอื่น ๆ

๒) ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน อาทิ ตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุน ผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวน เงื่อนไขเวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกการเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคาที่สามารถช่วยให้ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ พัฒนาระบบกำกับ/ระบบมาตรฐานบัญชี การใช้รูปแบบสินเชื่อรูปแบบใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้ง การส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการเติบโตของมูลค่าเศรษฐกิจฐานรากของมูลค่าสินค้า OTOP อย่างน้อยเฉลี่ย ร้อยละ ๔๐ ของปีฐาน

(๙) ประเด็น ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๙.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อันดับของประเทศไทยด้านความยั่งยืนและ

คุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลกอยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก

๙.๒ แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

• แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และ กำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลาก สิ่งแวดล้อม และ ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยี หรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้ง การขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้ง ด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

• เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ๕๕ คะแนน

๙.๓ แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อ สภาพภูมิอากาศ

• แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคมปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลังในการส่งเสริมและสนับสนุน จูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการศึกษาวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

• เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขาพลังงานและขนส่ง สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และสาขาการจัดการของเสียลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๑๕ จากกรณีปกติ

๙.๔ แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- แนวทางการพัฒนา

๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลด และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นหลัก การจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษและหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษรวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเองรวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย และกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัดกำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะมีปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้าง และการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษจากการจัดการขยะ

และของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศบนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์

๒) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย

๓) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด

๒) คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด

๓) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ๐.๘๑

(๑๐) ประเด็น ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

๑๐.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ : บริการของรัฐบาลมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

- เป้าหมายที่ ๒ : ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๒) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในการจัดลำดับขององค์การสหประชาชาติ อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด ๕๐ อันดับแรก

๑๐.๒ แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

- แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวก มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงาน แบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้มาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อยลดข้อจำกัดทางกายเวลา พื้นที่ และตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

๓) ปรับวิธีการทำงานจาก “การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด” เป็น “การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ” ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่า และได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือเป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการและเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวก ทันสถานการณ์

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) สัดส่วนความสำเร็จของกระบวนการที่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัล ร้อยละ ๑๐๐

๑๐.๓ แผนย่อยการบริหารจัดการการเงินการคลัง

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) จัดทำงบประมาณตอบสนองต่อเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยสนับสนุนบทบาทภารกิจของหน่วยงานทั้งในการกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ ภารกิจพื้นที่ และภารกิจอื่น ที่ได้รับมอบหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของแต่ละแผนงาน/โครงการ และเป้าหมายร่วมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสถานการณ์และความเร่งด่วนในแต่ละช่วงเวลา โดยใช้เครื่องมือด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ มิติอย่างยั่งยืน

- ๒) กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ และผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการ ทั้งในการกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ และภารกิจพื้นที่ มีการติดตามประเมินผลก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงานเป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อให้สามารถตรวจสอบและนำไปสู่การปรับแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ รวมทั้งการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระซึ่งต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) ร้อยละของโครงการที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ แผนงาน/โครงการภายใต้ ๕๐ ประเด็นเร่งด่วนของแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๑๐.๔ แผนย่อยการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง” สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน และทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ

การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนเพื่อให้ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนา ระบบบริการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนอง ต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์การแบบราชการและวางกฎเกณฑ์ มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจ ปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินการกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ โครงสร้างองค์การ ระบบการบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เอง อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็น เครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานและมี ผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ใช้ประโยชน์จากข้อมูล ขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยีอันทันสมัยเข้ามา ประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) สัดส่วนของหน่วยงานที่บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างสูงตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๑๐.๕ แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้ มีมาตรฐานและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจ ของภาครัฐ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการ บริหารกำลังคนให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่นคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการ บริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบ คุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การ แต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเท แลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับ ระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ความสามารถ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาระบบการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับภารกิจในรูปต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราวให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณา ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

๓) พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ ให้มีสมรรถนะใหม่ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล่าวยืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง และมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรม จริยธรรม ในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้ตนเองมีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะเพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันจะช่วยให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕

- ๒) สัดส่วนเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำผิดกฎหมายลดลง ร้อยละ ๓๐

(๑๑) ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑๑.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยอยู่ อันดับ ๑ ใน ๔๓ และ/หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๗ คะแนน

๑๑.๒ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- แนวทางการพัฒนา

๑) ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝัง และหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรม "คน" โดยการ "ปลุก" และ "ปลุก" จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ ส่วนตนสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม มีความละเอียดต่อการกระทำความผิด ไม่เพิกเฉยอดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรม และค่านิยมสุจริต ในระดับชุมชนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่านิยมที่ยึดประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะการส่งเสริมวัฒนธรรมสุจริตผ่านหลักสูตร การศึกษาภาคบังคับที่เด็กไทยทุกคนต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึง ระดับอุดมศึกษา เพื่อปฏิรูป "พลเมืองไทยในอนาคต" ให้มีความเป็นพลเมืองเต็มขั้น สามารถทำหน้าที่ความเป็น พลเมืองที่ดี มีจิตสำนึกยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย

๒) ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผยโปร่งใส ถูกต้อง เป็นธรรม ไม่คดโกงรู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ตลอดจน การสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง และแจ้งเบาะแส เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส

๓) ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลพินิจในการ ปฏิบัติงานในกระบวนการบริการของภาครัฐ ลดขั้นตอนกระบวนการและระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้วยวิธี ปฏิบัติได้ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อลดการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการพิจารณา อนุมัติอนุญาตรวมถึงการสร้างความปลอดภัยในการบริการข้อมูลภาครัฐทั้งระบบ โดยการพัฒนากระบวนการ ข้อมูลดิจิทัลที่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ กติกา กระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินงาน การเข้าถึงข้อมูล รวมถึงข้อมูลการ จัดซื้อจัดจ้างและการใช้งบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ สร้างความ โปร่งใส และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการบริหารจัดการของภาครัฐโดยสาธารณชน ซึ่งรวมถึงการมีกลไกที่เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างและกาดำเนินการภาครัฐ เพื่อบูรณาการ การทำงานของรัฐและประชาชนรวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนการตื่นตัวและเพิ่มขีดความสามารถของประชาชน ในการร่วมเฝ้าระวัง และป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันที่มีอยู่ใกล้ตัว โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้ง เบาะแสที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและมั่นใจให้กับผู้ให้เบาะแส

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ประชาชนมีวัฒนธรรม และพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต
- ๒) คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

- การบรรจุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ร้อยละ ๑๐๐ (๘๕ คะแนนขึ้นไป)
 - ๒) จำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลง ร้อยละ ๕๐

(๑๒) ประเด็น ๒๓ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๑๒.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น
- การบรรจุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ๑) สัดส่วนมูลค่าการลงทุนวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ) ร้อยละ ๑.๗

๑๒.๒ แผนย่อยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) พัฒนาเกษตรสร้างมูลค่า โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคเกษตรเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และความหลากหลายของผลผลิต รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ ลดรายจ่าย และลดปัจจัยเสี่ยงในการทำเกษตรให้กับเกษตรกร ตลอดจนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ การพัฒนาสายพันธุ์พืช และสัตว์ การลดต้นทุนแรงงานปัจจัยการผลิต การพยากรณ์อากาศและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงเพื่อการเกษตร การรักษาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นต้น
 - ๒) พัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมการวิจัยพัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมความมั่นคง อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมอาหาร ยา และเครื่องสำอาง โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ชีววัตถุและวัคซีน สมุนไพร วิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ความปลอดภัยไซเบอร์ พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก โครงข่ายพลังงานอัจฉริยะ การกักเก็บพลังงานการบินและอวกาศ การขนส่งระบบราง การเชื่อมต่อของสรรพสิ่ง และข้อมูลขนาดใหญ่
 - ๓) พัฒนาบริการแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคบริการเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ การบริการทางการแพทย์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืนและการบริการขนส่งและโลจิสติกส์เพื่อยกระดับการให้บริการ เพิ่มทักษะของบุคลากรไทยที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ระบบแพทย์ปฐมภูมิ การดูแลผู้สูงอายุ การบริการทางการแพทย์แบบแม่นยำ การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม และการกระจายสินค้าระบบโลจิสติกส์อัจฉริยะ

• เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมส่งผลให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน
 - ๒) วิสาหกิจในกลุ่มเป้าหมายด้านเศรษฐกิจที่มีนวัตกรรมเพิ่มขึ้น
- การบรรจุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่สร้าง มูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัย เฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี
 - ๒) จำนวนวิสาหกิจที่มีนวัตกรรมที่มีสัดส่วนของรายได้จากผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต่อรายได้ทั้งหมดเพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้น ๒ เท่าจากปีฐาน

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

(๑) ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : อุตสาหกรรมการเกษตร
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : อุตสาหกรรมอาหาร
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ : อุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ : อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ : อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ : อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ : อุตสาหกรรมการศึกษา
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๙ : อุตสาหกรรมสาธารณสุข
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๐ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ –
อาชีวศึกษา (สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๑ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ –
อุดมศึกษา (สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๒ : การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี –
โครงสร้างพื้นฐาน ทางด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศ (สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๓ : การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี –
Big data (สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๔ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ –
หน่วยงานดูแลควบคุม ด้านกฎหมายด้าน
การแข่งขันทางการค้า และตลาดเสรี
(สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๕ : คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์
(สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๖ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ –
วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม
(สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๗ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ –
ความง่ายในการทำ ธุรกิจ (สนับสนุน)

หัวข้อย่อย ๑.๒ : การรวมกลุ่มในภูมิภาค

- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : Regional Integration Committee
คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนด้านการ
รวมกลุ่ม ในภูมิภาค

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : Clusters and Hubs พัฒนาอุตสาหกรรม
เป้าหมาย

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : พัฒนาเมืองหลัก/เมืองศูนย์กลางของภูมิภาค

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ : Regional Headquarters/ศูนย์วิจัยและ
พัฒนา/Trading Centers/Treasury
Centers

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ : Borderless Trade ขจัดอุปสรรคทางการค้า

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ : ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยลงทุนใน
ต่างประเทศ

หัวข้อย่อย ๑.๓ : ระบบนิเวศด้านวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม (R&D, Innovation Ecosystem)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : การจัดตั้งศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนา

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : การตั้งศูนย์กลางเพื่อส่งเสริมธุรกิจสตาร์ทอัพ
และสเกลอัพ

หัวข้อที่ ๒ การปฏิรูปด้านความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม

หัวข้อย่อย ๒.๑ การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : การสร้างและใช้ Big Data ภาคเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ : การจัดตั้ง Centre of Excellence
สำหรับภาคเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ : การสร้างแรงงานคุณภาพ (Super
Worker) และเชื่อมโยงแรงงานสู่ตลาด
อย่างครบวงจร

หัวข้อย่อย ๒.๒ : การเสริมสร้างพลังอำนาจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : การพัฒนาธุรกิจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๙ : การสร้างความมีส่วนร่วมจากภาคเอกชน
ในการลดความเหลื่อมล้ำ

หัวข้อที่ ๓ : การปฏิรูปสถาบันทางเศรษฐกิจ

หัวข้อย่อย ๓.๓ การปฏิรูปสถาบันด้านการส่งเสริมผลผลิตภาพการมาตรฐานและนวัตกรรม

หัวข้อย่อย ๓.๔ การปฏิรูปสถาบันทางเศรษฐกิจเพื่อบริหารการส่งเสริม วิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดเล็กร SMEs

หัวข้อย่อย ๓.๕ การปฏิรูปหน่วยงาน ขับเคลื่อน ติดตาม และประเมินผลการพัฒนา
เศรษฐกิจ (Oversight Body)

(๒) การปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นปฏิรูป เรื่อง ทรัพยากรทางบก

ประเด็นย่อยที่ ๓ : ทรัพยากรแร่

๓.๑ เร่งรัดจัดทำพื้นที่ศักยภาพแร่ และเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

๓.๒ พัฒนาเครื่องมือกำกับดูแลการบริหารจัดการเหมืองแร่ให้เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

- ๓.๓ สร้างกลไกเพื่อเสริมศักยภาพของท้องถิ่น และชุมชนในการติดตาม
ตรวจสอบคุณภาพ สิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่
- ประเด็นย่อยที่ ๒ : การบริหารเชิงพื้นที่
- ๒.๑ : การบริหารจัดการร่วมกัน
- ๒.๒ : การถ่ายโอนภารกิจและความรับผิดชอบ
- ประเด็นปฏิรูป เรื่อง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- ๓.๓ การบริหารจัดการขยะในทะเลและชายฝั่ง
- ๓.๕ การบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่ง
- ประเด็นปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม
- ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ
- ประเด็นย่อยที่ ๑.๔ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการ
ขยะอันตรายชุมชน ตั้งแต่ต้นทาง
- ประเด็นย่อยที่ ๑.๕ บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัด ตั้งแต่การขออนุมัติ
การก่อสร้าง
- ประเด็นย่อยที่ ๑.๗ กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อจูงใจให้โรงงาน
จัดการมลพิษที่ต้นทาง : มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม
- ประเด็นย่อยที่ ๑.๘ ปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดย เพิ่มข้อกำหนดด้านการ
ผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นย่อยที่ ๑.๙ ลด/เลิกการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ
ประชาชนและคุณภาพ สิ่งแวดล้อม
- ประเด็นย่อยที่ ๑.๑๐ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการ
จัดการการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง
- ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ : ปรับปรุงระบบและกลไกการเฝ้าระวัง ควบคุม ติดตาม และ
ตรวจสอบมลพิษ
- ประเด็นย่อยที่ ๒.๓ จัดทำทำเนียบการปล่อยและการเคลื่อนย้าย มลพิษและเปิดเผยข้อมูล
ต่อสาธารณะอย่าง โปร่งใส
- ประเด็นย่อยที่ ๒.๔ ปรับปรุงระบบติดตามและตรวจสอบมลพิษที่ เกิดจากสถาน
ประกอบการ (โรงงาน ฟาร์ม) : มลพิษจากการใช้สารเคมีใน
ภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม
- ประเด็นย่อยที่ ๒.๕ กำกับควบคุมการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้บทลงโทษ
กับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายและปรับปรุงบทลงโทษ
ให้มีความรุนแรงมากขึ้น : มลพิษจากการใช้สารเคมี
ในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม
- ประเด็นย่อยที่ ๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการควบคุม
เฝ้าระวังติดตาม และตรวจสอบการปล่อยมลพิษและการจัดการ
ของเสียจากการผลิต

ประเด็นปฏิรูป เรื่อง ระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : ปฏิรูประบบการบริหารจัดการเขตควบคุมมลพิษ

(๓) ด้านการปฏิรูปด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

หัวข้อที่ ๑ เรื่องการปฏิรูปด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง

ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ : ด้านการป้องปราม

ประเด็นปฏิรูปที่ ๓ : ด้านการบริหารจัดการ

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนาฯ เพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคม
เดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” มีหมุดหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน

เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรอง

ตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลง ร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหารและ
ความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวมเฉลี่ย ร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่
อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็ง

สหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่ม

เกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจ

ชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกิน ร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในกาแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติเพื่อการพัฒนาระบบบริหารจัดการ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑

(๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ

(๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒

(๑) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ

(๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อย ร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศคิดเป็น ร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน "ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ" เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทย อย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ ภายในปี ๒๕๗๐

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๐) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๒ ต่อปี และ
สัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม
เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้าไม่เกินลำดับที่
๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการ
แข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมี
สัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียน
รวมเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและ ปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่า
การส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกทั้งประเทศ
เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ
มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ จาก
ปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า
๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
เป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ
ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัว
เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ จากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น้อยอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มขึ้นสูงกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกิน ร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก วัสดุก่อสร้าง เกษตร อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พลัง และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์การมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร แปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทยปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๗๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมการผลิตใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ.๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดเลย
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

๒.๔ นโยบายสำคัญ

นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

นโยบาย MIND ใช้ “หัว” และ “ใจ” ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ภารกิจพลิกฟื้นกระทรวงเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน ด้วยหลักการของ “อุตสาหกรรมดี ชุมชนดี หน่วยงานดี” ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ มุ่งสู่ความสำเร็จ ๔ มิติและให้รางวัลกับคนทำดี

มิติที่ ๑ ความสำเร็จทางธุรกิจ ปรับธุรกิจให้เหมาะกับโลกอนาคต แข่งขันด้านประสิทธิภาพ และต้นทุน เพิ่มความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรม เช่น เกษตรอุตสาหกรรม เทคโนโลยีชีวภาพ และยานยนต์แห่งอนาคต

มิติที่ ๒ การดูแลสังคมโดยรอบโรงงาน ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม ให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตร

มิติที่ ๓ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพิ่มโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก

มิติที่ ๔ การกระจายรายได้ให้กับประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การรักษาวินัยชีวิต สร้างประโยชน์ พัฒนาชุมชนรอบอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นการสร้างงานสร้างอาชีพ ส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE)

ผ่านกิจกรรม “อุตสาหกรรมรวมใจ : ดูแลสิ่งแวดล้อม ๔ ด้าน

ดิน : การดูแล เรื่อง อากาศอุตสาหกรรม การกำกับดูแลโรงงานเพื่อควบคุมการดำเนินการเรื่อง อากาศอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด ไม่ให้มีการลักลอบทิ้ง โดยนำหลัก 3R มาช่วยลดปริมาณกาก ให้มีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ นำกากอุตสาหกรรมมาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ

น้ำ : การดูแล เรื่อง แม่น้ำลำคลอง และการดูแลโรงงานในการระบายน้ำออกสู่ม่าน้ำลำคลองต้องไม่เกินค่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด และไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน พร้อมมาตรการฟื้นฟูแหล่งน้ำลำคลอง สาธารณะให้มีสภาพที่ดีขึ้น

ลม : การดูแล เรื่อง อากาศ ฝุ่นละออง อ้อยถูกเผา มุ่งเน้นการกำกับ ดูแลการเผาอ้อย ควบคุมการส่งเสริมการตัดอ้อยสด และการระบายมลพิษทางอากาศของโรงงาน เพื่อช่วยลดปัญหาฝุ่น PM 2.5 รวมถึงการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ และลดสารเรือนกระจก

ไฟ : การดูแล เรื่อง โรงงานไฟไหม้ การกำกับ ความปลอดภัยต่าง ๆ ในโรงงานอุตสาหกรรม โดยตรวจสอบอุปกรณ์และระบบต่าง ๆ ภายในโรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุไฟไหม้ รวมถึงมาตรการด้านความปลอดภัยอื่น ๆ ด้วย

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี ๒๕๖๗ จัดทำขึ้นเพื่อเป็น ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในยุค New Normal มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาส และอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคงและยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพแผนพัฒนาจังหวัดเลย โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่าและมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลก โดยการพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ทั้งในด้านกฎหมายและกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ การรวมกลุ่มคลัสเตอร์ และการบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมขององค์กร การศึกษาในท้องถิ่นซึ่งจะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากนี้การส่งเสริมสถานประกอบการที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นกลไกในการขับเคลื่อน การดูแลสิ่งแวดล้อม ๔ ด้าน (ดิน น้ำ ลม ไฟ) การส่งเสริมผู้ประกอบการให้บรรลุตามเป้าหมายของนโยบาย MIND ๔ มิติ เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” พร้อมผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน”

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด*

๑) ความเป็นมา

ก่อตั้งโดยชนเผ่าไทยที่สืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษที่ก่อตั้งอาณาจักรโยนก เชียงแสน โดยพ่อขุนบางกลางหาวและพ่อขุนผาเมือง (เชื่อถือกันว่าเป็นเชื้อสายราชวงศ์สิงหนวัติ) ได้มีผู้คนอพยพจากอาณาจักรโยนกเชียงแสนที่ล่มสลายแล้ว ผ่านดินแดนล้านช้าง ข้ามลำน้ำเหืองขึ้นไปทางฝั่งขวาของลำน้ำหมันถึงบริเวณที่ราบ พ่อขุนผาเมืองได้ตั้งบ้านด่านขวา (ปัจจุบันอยู่ในบริเวณชายเนินนาด่านขวา ซึ่งมีซากวัดเก่าอยู่ในแปลงนาของเอกชน ระหว่างหมู่บ้านหัวแหลมกับหมู่บ้านนาเปี้ย อำเภอด่านซ้าย) ส่วนพ่อขุนบางกลางหาวได้แบ่งไพร่พลข้ามลำน้ำหมันไปทางฝั่งซ้าย สร้างบ้านด่านซ้าย (สันนิษฐานว่าอยู่ในบริเวณหมู่บ้านเก่า อำเภอด่านซ้ายในปัจจุบัน) ต่อมาจึงได้อพยพเลื่อนขึ้นไปตามลำน้ำไปสร้างบ้านหนองคู และได้ขนานนามหมู่บ้านด่านซ้ายมาขนานนามหมู่บ้านหนองคูใหม่ เป็น "เมืองด่านซ้าย" อพยพไปอยู่ที่เมืองบางยางในที่สุด โดยมีพ่อขุนผาเมืองอพยพผู้คนติดตามไปตั้งเมืองราด (เชื่อว่าเป็นเมืองศรีเทพ อยู่ในท้องที่อำเภอศรีเทพและอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์) และตั้งเมืองด่านซ้าย เป็นเมืองหน้าด่านทางตะวันออกของเมืองบางยาง

นอกจากนี้แล้ว ยังมีชาวโยนกอีกกลุ่มหนึ่งได้อพยพมาตั้งบ้านเรือนระหว่างชายแดนตอนใต้ของอาณาจักรล้านนา ต่อแดนล้านช้างอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง ก่อนที่จะอพยพหนีภัยสงคราม ข้ามลำน้ำเหืองมาตั้งเมืองเซไลขึ้น (สันนิษฐานว่าอยู่ในท้องที่หมู่บ้านทรายขาว ตำบลทรายขาว อำเภอวังสะพุง) จากหลักฐานในสมุดข่อยที่มีการค้นพบเมืองเซไลอยู่ด้วยความสงบร่มเย็นมาจนกระทั่งถึงสมัยเจ้าเมืองคนที่ ๕ เกิดทุกข์ภัย ขว้ายากมากแพง ฝนฟ้าไม่ตก จึงได้พาผู้คนอพยพไปตามลำแม่น้ำเซไลถึงบริเวณที่ราบระหว่างปากลำห้วยไหลตกแม่เซไล จึงได้ตั้งบ้านเรือนขึ้นขนานนามว่า "บ้านแห่" (บ้านแฮ่) ส่วนลำห้วยให้ชื่อว่า "ห้วยหมาน"

ในปี พ.ศ. ๒๓๙๖ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพิจารณาเห็นว่าหมู่บ้านแฮ่ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งห้วยน้ำหมาน และอยู่ใกล้กับแม่น้ำเลย มีผู้คนเพิ่มมากขึ้น สมควรจะได้ตั้งเป็นเมืองเพื่อประโยชน์ในการปกครองอย่างใกล้ชิด จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งเป็นเมืองเรียกชื่อตามนามของแม่น้ำเลย ว่า **เมืองเลย** ขึ้นคือเมืองเพชรบูรณ์อีกทีหนึ่ง ต่อมา พ.ศ. ๒๔๔๐ ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองพื้นที่ ร.ศ. ๑๑๖ แบ่งการปกครองเมืองเลยออกเป็น ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอภูเพียง อำเภอท่าลี่ (เดิมตำบลอาฮีเป็นอำเภอ แต่ถูกลดบทบาทลงเป็นตำบลเพราะอยู่ใกล้กับแม่น้ำเหือง เป็นผลมาจากการเสียดินแดนให้ลาวโดยประเทศฝรั่งเศส) อำเภอนากอก (ปัจจุบันอยู่ในประเทศลาว) อำเภอที่ตั้งเมืองคือ อำเภอภูเพียง ต่อมา พ.ศ. ๒๔๔๒-๒๔๔๙ ได้เปลี่ยนชื่อเมืองเลยเป็น **บริเวณลำน้ำเลย** พ.ศ. ๒๔๔๙-๒๔๕๐ เปลี่ยนชื่อบริเวณลำน้ำเลยเป็น **บริเวณลำน้ำเหือง** และใน พ.ศ. ๒๔๕๐ ได้มีประกาศของกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๐ ยกเลิกบริเวณลำน้ำเหือง ให้คงเหลือไว้เฉพาะ "เมืองเลย" โดยให้เปลี่ยนชื่ออำเภอภูเพียง เป็น "อำเภอเมืองเลย"

* แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๕) จังหวัดเลย

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๒) ที่ตั้งและขนาด

ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๕๒๐ กม. มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑,๔๒๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ ๗,๑๔๐,๓๘๒ ไร่

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เทือกเขาเพชรบูรณ์ อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ อำเภอนครไทย อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี อำเภอศรีบุญเรือง อำเภอสุวรรณคูหา อำเภอนากลาง และอำเภอนาวัง จังหวัดหนองบัวลำภู

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ อำเภอภูผาม่าน อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น

จังหวัดเลยมีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ความยาว ๑๔๗ กิโลเมตร มีแม่น้ำโขง แม่น้ำเหืองและแนวสันเขาเป็นแนวพรมแดนติดต่อกับแขวงไชยะบูลี และแขวงเวียงจันทน์ของ สปป.ลาว

- แม่น้ำโขงระยะทางยาว ๗๑ กิโลเมตร อยู่ในเขตอำเภอปากชม และอำเภอเชียงคาน

- แม่น้ำเหืองระยะทางยาว ๑๒๓ กิโลเมตร อยู่ในเขตอำเภอท่าลี่ อำเภอภูเรือ อำเภอด่านซ้าย และอำเภอนาแห้ว

- แนวสันเขาในอำเภอนาแห้วมีความยาว ๓ กิโลเมตร

อำเภอที่มีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับ สปป.ลาว ได้แก่

อำเภอปากชม	ติดต่อกับบ้านวัง เมืองหมื่น แขวงเวียงจันทน์ (ระยะทางระหว่างแขวงเวียงจันทน์กับอำเภอปากชม ประมาณ ๑๖๐ กิโลเมตร) ซึ่งมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน
อำเภอท่าลี่	ติดต่อกับบ้านเมืองหม่อ เมืองแก่นท้าว แขวงไชยะบูลี (ระยะทางระหว่างแขวงไชยะบูลีกับอำเภอท่าลี่ประมาณ ๒๑๐ กิโลเมตร) มีแม่น้ำเหืองเป็นเส้นกั้นพรมแดน
อำเภอเชียงคาน	ติดต่อกับเมืองसानะคาม แขวงเวียงจันทน์ (ระยะทางระหว่างเมืองसानะคามกับอำเภอเชียงคาน ประมาณ ๓ - ๕ กิโลเมตร) ซึ่งมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน
อำเภอด่านซ้าย	ติดต่อกับบ้านนาข่า เมืองบ่อแต่น แขวงไชยะบูลี ระยะทางระหว่างเมืองบ่อแต่นกับอำเภอด่านซ้ายประมาณ ๓๐ กิโลเมตร
อำเภอนาแห้ว	ติดต่อกับบ้านเหมืองแพร่ เมืองบ่อแต่น แขวงไชยะบูลี มีระยะทางระหว่างเมืองบ่อแต่นกับอำเภอนาแห้ว ประมาณ ๔๐ กิโลเมตร
อำเภอภูเรือ	ติดต่อกับเมืองแก่นท้าว เมืองบ่อแต่น แขวงไชยะบูลี

๒.๓) ลักษณะภูมิประเทศและสภาพธรณีสัณฐาน

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดเลย มีภูเขาล้อมรอบตัวเมือง ลักษณะเป็นแอ่งกระทะ สูงจากระดับน้ำทะเล เฉลี่ยประมาณ ๒๕๐ เมตร ณ สถานีอุตุนิยมวิทยา ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะภูมิประเทศออกเป็น ๓ เขต ดังนี้คือ

(๑) **เขตภูเขาสูง** ทางด้านทิศตะวันตกทั้งหมด เริ่มตั้งแต่อำเภอภูกระดึง ขึ้นไปอำเภอภูหลวง อำเภอภูเรือ อำเภอท่าลี่ และ เขตอำเภอด่านซ้าย อำเภอนาแห้ว ทั้งหมด มีความสูงตั้งแต่เฉลี่ย ๖๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล

(๒) **เขตที่ราบเชิงเขา** ได้แก่ บริเวณตอนใต้และตะวันออกของจังหวัด ได้แก่ อำเภอนาดูน อำเภอปากชม และพื้นที่บางส่วนในเขตอำเภอภูกระดึงและอำเภอภูหลวง เป็นเขตที่ไม่ค่อยมีภูเขาสูงนัก มีที่ราบเชิงเขา พอที่จะทำการเพาะปลูกได้ มีประชาชนหนาแน่นปานกลาง

(๓) **เขตที่ราบลุ่ม** มีพื้นที่น้อยมากในตอนกลางของจังหวัดคือ ลุ่มน้ำเลย ลุ่มน้ำโขง ได้แก่ บริเวณ อำเภอวังสะพุง อำเภอเมือง อำเภอเชียงคาน เป็นเขตที่ทำการเกษตรได้ดี มีประชากรหนาแน่นมากกว่าเขตอื่น ภูมิประเทศส่วนใหญ่ เป็นเทือกเขาในแนวทิศเหนือใต้ โดยมีที่ราบลุ่มระหว่างหุบเขา ขนาดไม่ใหญ่ มากนัก สลับอยู่แนวเทือกเขาเหล่านั้น หินที่พบในบริเวณนี้ส่วนใหญ่มีอายุมาก เช่น

หินแปร ยุคไซลูเรียน - ดีโวเนียน	อายุ ๔๓๘-๓๗๘ ล้านปี
หินปูน ยุคดีโวเนียนตอนกลาง	อายุ ๓๘๕ ล้านปี
หินตะกอนและหินแปรชั้นต่ำ	อายุ ๓๖๐-๒๕๐ ล้านปี
หิน ยุคคาร์บอนิเฟอรัส	
หินปูนและหินดินดาน ยุคเพอร์เมียน	อายุ ๒๘๖-๒๔๘ ล้านปี
หินตะกอน ยุคไทรแอสซิก	อายุ ๒๒๐ ล้านปี

และพบหินยุคโคราช บริเวณเขายอดราบอยู่บนหินเหล่านี้ เช่น ภูผาจิต ภูกระดึง ภูหลวง ภูหอ ภูซัด ภูเมี่ยง (อำเภอนาแห้ว) เนื่องจากชั้นหินเกือบทั้งหมดวางอยู่แนวเหนือ - ใต้ จึงควบคุมให้เกิดที่ราบลุ่มระหว่างหุบเขา และ ทิศทางแนวเหนือใต้ด้วย แม่น้ำเลยจึงไหลจากใต้ขึ้นเหนือ

๒.๔) สภาพธรณีวิทยา

หมวดหินที่พบในจังหวัดเลย มีรายละเอียดสังเขป ดังนี้

๑. **หินห้วยหินลาด (Huai Hinlat Formation)** พบบริเวณหินลาด กม.ที่ ๑๐๙.๕ บนถนนสายขอนแก่น-เลย ทิศใต้ผานกเค้า อำเภอภูกระดึง ประกอบด้วยหินกรวดมนเนื้อปูน (Limestone Conglomerate) เป็นหินฐานและมีหินดินดาน หินทรายแป้งและหินสีแดง สลับกับหินดินดานและหินปูนสีเทา มีอายุประมาณยุคไทรแอสซิกตอนกลาง (Upper Triassic Period)

๒. **หมวดหินภูกระดึง (Phu Kradung Foration)** หินแม่แบบที่เชิงภูเขาของภูกระดึง ตำบลศรีฐาน อำเภอภูกระดึง ประกอบด้วย หินจำพวกหินทรายเนื้อละเอียด และหินดินดาน ง่ายต่อการผุพัง จึงทำให้สภาพภูมิประเทศที่ประกอบด้วยหินหน่วยนี้เป็นที่ราบ และมักจะเป็นฐานของสันเขาที่เกิดจากหน่วย หิน พระวิหาร มีความหนาประมาณ ๘๐๐-๑,๑๐๐ เมตร มีอายุประมาณยุคจูราสสิกตอนบน (Over Jurassic Period)

๒.๕) **สภาพอุทกธรณีวิทยา** ส่วนใหญ่จะเป็นชั้นหินใต้หินเฉพาะแห่ง (Lacolly Productive Aquifers) ซึ่งให้น้ำในปริมาณมากพอสมควรเป็นแห่ง ๆ ชั้นหินอุ้มน้ำส่วนใหญ่ เป็นหินได้น้ำชุดโคราชตอนล่าง (Lower Korat Aouifer:Jik) บ่อลึกประมาณ ๖๐ เมตร ให้น้ำมากถึง ๑๐-๕๐ ลูกบาศก์เมตร/ชม. คุณภาพน้ำดีสามารถดื่มได้

๒.๖) สภาพปฐพีวิทยา

สภาพปฐพีวิทยา ประกอบด้วย ชุดดินหางดง ชุดดินพาน ชุดดินราชบุรี ชุดดินแม่ลาย มีการระบายน้ำเร็ว หรือ ค่อนข้างเร็ว มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดปานกลาง ถึงเป็นด่างอ่อน ประมาณ ๖.๐-๘.๐ กลุ่มดินเหล่านี้มีสภาพพื้นที่ราบเรียบ เหมาะสำหรับทำนา ไม่มีดินเค็ม ส่วนกลุ่มดินที่มีสภาพพื้นดินเป็นลูกคลื่น ลอนลาดไปจนถึงเนินเขาเป็นดินร่วนเหนียว ดินเหนียวปน ทรายแป้ง มีการระบายน้ำดีถึงปานกลาง ซึ่งได้แก่ ชุดดินเลย ชุดดินวังเห่ ชุดดินธาตุพนม ชุดดินด่านซ้าย ชุดดินสันป่าตอง

ชุดดินห้วยฉัตร ชุดดินโคราช ชุดดินเหล่านี้นี้เป็นชุดดินส่วนใหญ่ของจังหวัดเลย ที่มีความลาดชัน และมักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ซึ่งจังหวัดต้องปลูกพืชตามระบบดิน น้ำและการบำรุงดิน ดินที่ไม่เหมาะสมกับการเกษตรของจังหวัดเลย ซึ่งเป็นผลให้เกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน จนบางแห่งเหลือแต่หินโผล่บริเวณอำเภอด่านซ้าย นาแห้ว ภูหลวง ปากชม จึงมีผลกระทบต่อระบบนิเวศ

๒.๗) สภาพอุทกวิทยาของกลุ่มน้ำ

มีการกระจายแหล่งน้ำตามธรรมชาติไม่มาก มีแม่น้ำโขง เหือง เลย น้ำหมาน น้ำพอง น้ำสาน ห้วย ลำธาร คลอง จำนวน ๙๒๒ สาย หนองบึง ๑๔๘ แห่ง น้ำพุ น้ำซับ ๗๒ แห่ง ในฤดูแล้งแหล่งน้ำเล็ก ๆ ขอดลงเหลือแต่แม่น้ำสายใหญ่ ๆ

การแบ่งกลุ่มน้ำหลักโดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติจังหวัดเลยอยู่ในเขต ๓ กลุ่มน้ำ คือกลุ่มน้ำโขง พื้นที่ ๙,๓๗๒ ตร.กม. (๘๒%) กลุ่มน้ำชี ๑,๔๗๖ ตร.กม. (๑๓%) และกลุ่มน้ำป่าสัก พื้นที่ ๕๗๖ ตร.กม. (๕%) ลำน้ำที่สำคัญ ๕ ลำน้ำ คือ น้ำเลย น้ำเหือง น้ำโขง น้ำพอง และแม่น้ำป่าสัก จำนวนลำห้วยสาขารวม ๔๘๔ สาย

การแบ่งกลุ่มน้ำย่อย^๒ โดยแบ่งตามชื่อลำน้ำที่สำคัญ ๕ กลุ่มน้ำ คือ

(๑) กลุ่มน้ำเลย พื้นที่ ๓,๘๙๑ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๓๔ ของพื้นที่บนเทือกเขาภูหลวง ไหลผ่านอำเภอกุดหวาง วังสะพุง เมืองเลย และไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่อำเภอเชียงคาน มีลำห้วยสาขารวม ๑๔๗ สาย อยู่ในเขตอำเภอกุดหวาง วังสะพุง เมืองเลย อำเภอเอราวัณ และพื้นที่บางส่วนของอำเภอนาดัง เชียงคาน และ อำเภอหนองหิน แม่น้ำเลยมีความยาว ๒๓๑ กิโลเมตร อยู่ในเขตจังหวัดเลย ๑๒๐ กิโลเมตร ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๑,๑๖๘ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

(๒) กลุ่มน้ำเหือง พื้นที่ ๓,๑๒๗ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔ ของพื้นที่จังหวัด ต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภอนาแห้ว ไหลไปอำเภอท่าลี่ ลงแม่น้ำโขงที่บ้านท่าดีหมี อำเภอเชียงคาน มีลำห้วยสาขารวม ๑๖๓ สาย อยู่ในเขตอำเภอนาแห้ว อำเภอกูเรือและบางส่วนของอำเภอด่านซ้าย อำเภอเชียงคาน มีความยาวประมาณ ๑๓๐ กิโลเมตร ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๑,๐๔๕ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

(๓) กลุ่มน้ำโขง พื้นที่ ๒,๓๕๔ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖ ของพื้นที่จังหวัด เป็นช่วงที่แม่น้ำโขงไหลผ่านจังหวัดเลยไปจังหวัดหนองคาย มีลำห้วยสาขา ๕๙ สาย อยู่ในเขตอำเภอเชียงคานและปากชม ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๗๘๗ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

(๔) กลุ่มน้ำพอง พื้นที่ ๑,๔๗๖ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐ ของพื้นที่จังหวัด มีลำห้วย สาขา ๖๗ สาย อยู่ในเขตอำเภอกูกระตัง อำเภอผาขาว และบางส่วนของอำเภอหนองหิน อำเภอนาดัง ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๔๗๗ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

(๕) กลุ่มน้ำป่าสัก พื้นที่ ๕๗๖ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๕.๐ ของพื้นที่จังหวัด มีลำห้วยสาขา ๔๘ สาย อยู่ในเขตบางส่วนของอำเภอด่านซ้าย มีความยาวประมาณ ๑๘ กิโลเมตร ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๑๙๓ ล้าน ลูกบาศก์เมตรต่อปี

^๒ โครงการชลประทานเลย

๒.๘) แหล่งน้ำที่สำคัญ

จังหวัดเลยมีพื้นที่การเกษตร ๒,๖๑๔,๑๑๗ ไร่ ได้รับการพัฒนาเป็นพื้นที่ชลประทานที่มีระบบส่งน้ำแล้วของโครงการขนาดกลาง ขนาดเล็กและสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า รวมพื้นที่ชลประทาน ๑๔๒,๕๕๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๕ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด เป็นงานที่กรมชลประทานดำเนินการ ๓๕๖ แห่ง เก็บกักน้ำได้ ๑๔๖,๕๗๐ ล้าน ลบ.ม. คิดเป็นร้อยละ ๓.๙ ของปริมาณน้ำท่าจังหวัดเลย (น้ำท่าคือน้ำที่ไหลในลำน้ำต่าง ๆ ในฝนปีปกติจะมีทั้งหมด ๓,๗๕๐ ล้าน ลบ.ม./ปี)

ประเภทโครงการ	จำนวน (แห่ง)	เก็บกักน้ำ ได้ (ล้าน ลูกบาศก์ เมตร)	จำแนกพื้นที่ตามการกระจายน้ำ (ไร่)		
			พื้นที่ ชลประทาน	พื้นที่รับ ประโยชน์	รวม
โครงการชลประทานขนาดกลาง	๑๕	๑๑๕.๘๒๐	๒๒,๑๘๕	๒๙,๘๖๒	๕๒,๐๔๗
โครงการชลประทานขนาดเล็ก	๒๗๗	๓๐.๗๕๐	๑๗,๐๔๓	๑๓๗,๙๔๓	๑๕๔,๙๘๖
สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	๖๔	๐	๑๐๓,๓๓๑	๐	๑๐๓,๓๓๑
รวม	๓๕๖	๑๔๖.๕๗๐	๑๔๒,๕๕๙	๑๖๗,๘๐๕	๓๑๐,๓๖๔

๒.๙) ลักษณะภูมิอากาศ^๓

จังหวัดเลยอยู่ใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ช่วงเดือน มิถุนายน – ตุลาคมจะมีลมมรสุมหรือแนวปะทะโซนร้อน (Inter Tropical convergence Zone : ITCZ) พาดผ่านทำให้มีฝนตกติดต่อกันหลายวัน และบางครั้งจะมีพายุหมุนเขตร้อน (Tropical Cycloen) เคลื่อนเข้ามาผ่านเป็นครั้งคราวซึ่งจะมีฝนตกหนัก ปริมาณฝน ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓) ฝนตกมากที่สุดใน พ.ศ. ๒๕๖๐ วัดปริมาณได้ ๑,๕๕๗.๔ มม. จำนวน ๑๒๘ วัน และฝนตกน้อยที่สุดในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ วัดปริมาณได้ ๖๒๕.๙ มม. จำนวน ๙๕ วัน

อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๔๓.๕ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๑๗ และอุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๑.๓ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๑๗ ช่วง ๕ ปีย้อนหลัง (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓) อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๔๓.๔ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๒ อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๖.๕ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๔๑.๙ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ และอุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๑๑.๔ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

^๓ สถานีอุตุนิยมวิทยาเลย: มิถุนายน 2564

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

๓.๑) ลักษณะการปกครอง

แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๔ อำเภอ ๘๙ ตำบล (ไม่รวมตำบลลูกดิ่งซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมือง) ๙๑๘ หมู่บ้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๗ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๗๑ แห่ง จังหวัดเลยแบ่งการปกครองเป็น ๑๔ อำเภอ คือ

๑. อำเภอเมืองเลย
๒. อำเภอวังสะพุง ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๒๒ กิโลเมตร
๓. อำเภอน้ำหนาว ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๔๖ กิโลเมตร
๔. อำเภอเชียงคาน ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๔๘ กิโลเมตร
๕. อำเภอด่านซ้าย ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๘๒ กิโลเมตร
๖. อำเภอภูกระดึง ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๗๔ กิโลเมตร
๗. อำเภอปากชม ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๙๒ กิโลเมตร
๘. อำเภอภูเรือ ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๔๙ กิโลเมตร
๙. อำเภอนาแห้ว ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๑๑๗ กิโลเมตร
- ๑๐.อำเภอนาด้วง ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๓๗ กิโลเมตร
- ๑๑.อำเภอภูหลวง ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๕๐ กิโลเมตร
- ๑๒.อำเภอผาขาว ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๖๓ กิโลเมตร
- ๑๓.อำเภอเอราวัณ ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๔๒ กิโลเมตร
- ๑๔.อำเภอหนองหิน ห่างจากตัวจังหวัดเลย ๔๗ กิโลเมตร

๓.๒) ประชากร^๔

จำนวนประชากร ๖๓๘,๖๗๑ คน เพศชาย ๓๒๐,๓๐๒ คน เพศหญิง ๓๑๘,๓๖๙ คน จำนวนบ้าน (หลัง) ๒๒๕,๙๕๓ ครึ่งเรือน

ที่	จังหวัด/อำเภอ	เขตปกครอง		จำนวนประชากร			จำนวนบ้าน
		ตำบล	หมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	
	จังหวัดเลย	๘๙	๙๑๘	๓๒๐,๓๐๒	๓๑๘,๓๖๙	๖๓๘,๖๗๑	๒๒๕,๙๕๓
๑	อำเภอเมืองเลย	๑๓	๑๓๕	๖๑,๗๙๓	๖๑,๓๙๑	๑๒๓,๑๘๔	๕๑,๕๕๕
๒	อำเภอนาด้วง	๑๐	๑๔๔	๑๓,๓๓๓	๑๓,๑๓๖	๒๖,๔๖๙	๘,๙๖๐
๓	อำเภอเชียงคาน	๘	๘๒	๓๐,๓๐๙	๓๐,๖๕๖	๖๐,๙๖๕	๒๒,๑๒๕
๔	อำเภอปากชม	๖	๔๑	๒๑,๓๓๑	๒๐,๘๒๒	๔๒,๑๕๓	๑๔,๓๐๑

^๔ ที่ทำการปกครองจังหวัดเลย: ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

ที่	จังหวัด/อำเภอ	เขตปกครอง		จำนวนประชากร			จำนวนบ้าน
		ตำบล	หมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	
๕	อำเภอด่านซ้าย	๑๐	๙๙	๒๖,๐๒๔	๒๕,๓๕๖	๕๑,๓๘๐	๑๗,๘๒๔
๖	อำเภอนาแห้ว	๔	๕๔	๕,๘๗๙	๕,๗๙๖	๑๑,๖๗๕	๓,๙๔๕
๗	อำเภอกู่เรือ	๖	๕๐	๑๑,๕๐๗	๑๑,๐๙๑	๒๒,๕๙๘	๘,๗๗๑
๘	อำเภอท่าลี่	๖	๔๗	๑๔,๐๐๐	๑๔,๑๐๔	๒๘,๑๐๔	๑๐,๗๔๑
๙	อำเภอวังสะพุง	๕	๓๔	๕๕,๑๗๔	๕๖,๑๗๐	๑๑๑,๓๔๔	๓๘,๒๗๐
๑๐	อำเภอกู่กระดิ่ง	๔	๔๑	๑๗,๓๔๕	๑๗,๑๕๗	๓๔,๕๐๒	๑๑,๓๙๘
๑๑	อำเภอกู่หลวง	๕	๔๖	๑๒,๖๖๓	๑๒,๓๘๒	๒๕,๐๔๕	๗,๖๙๐
๑๒	อำเภอผาขาว	๕	๖๔	๒๑,๑๗๒	๒๑,๐๔๙	๔๒,๒๒๑	๑๑,๘๘๘
๑๓	อำเภอเอราวัณ	๔	๔๗	๑๗,๐๕๑	๑๗,๐๔๘	๓๔,๐๙๙	๑๑,๔๒๐
๑๔	อำเภอหนองหิน	๓	๓๔	๑๒,๕๘๔	๑๒,๔๑๓	๒๔,๙๙๗	๘,๐๐๔

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๓.๑.๒.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

จังหวัดเลยเป็นจังหวัดขนาดเล็ก จึงมีการพัฒนาจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบริการ การคมนาคมและการเพิ่มขีดความสามารถในการลงทุน อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา เป็นต้นนอกจากนี้จังหวัดเลยยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรป่าไม้ แม่น้ำ และแร่ธาตุที่มีความสำคัญและมีสภาพภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสนใจในด้านการท่องเที่ยวและจังหวัดเลยเป็น ๑ จังหวัดที่มีศักยภาพและเป็นเมืองต้องห้ามพลาดของ ททท. จึงถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพและมีเสน่ห์เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการ เข้ามาลงทุนทำธุรกิจด้านการบริการ โรงแรม รีสอร์ท หรือร้านอาหารเป็นอย่างมากอีกทั้งจังหวัดเลยมีศักยภาพที่เหมาะสมแก่การลงทุนในหลายด้าน อาทิเช่น

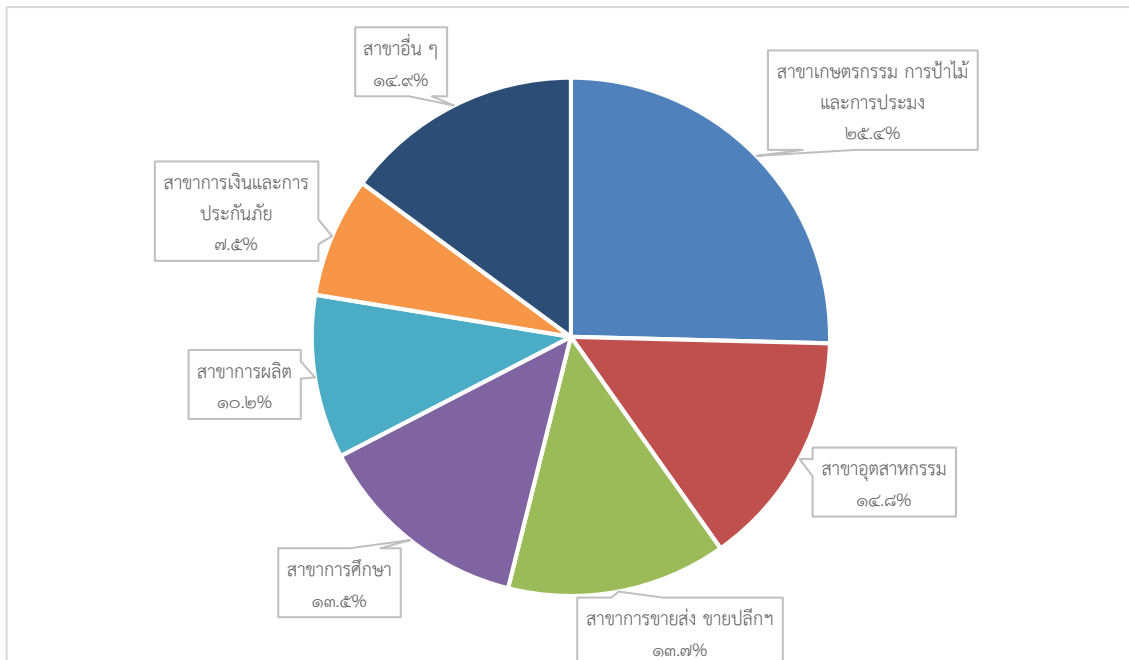
- ศักยภาพด้านการการทำเกษตร พื้นที่จังหวัดเลย เป็นจังหวัดที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร เนื่องจากพื้นที่ อากาศเหมาะสมต่อการ ปลูกพืช อาทิ เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา
- ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเนื่องจากมีความเป็นเอกลักษณ์และธรรมชาติที่สวยงามและวัฒนธรรมที่โดดเด่น
- ศักยภาพด้านการค้าชายแดน
- จังหวัดเลยอุดมไปด้วยทรัพยากรแร่ที่สำคัญ เช่น แร่ทองคำ แร่เหล็ก แร่แบไรต์ หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง เป็นต้น

๓.๑.๓.๒ การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเลย

๑) ด้านเศรษฐกิจจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเลย ณ ราคาประจำปี อนุกรมใหม่ แบบดัชนีลูกโซ่ (Chain

Volume Measure: CVM)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเลย ปี ๒๕๖๓ (GPP) มีมูลค่ารวม ๕๑,๘๐๙ ล้านบาท เป็นลำดับที่ ๔๘ ของประเทศ ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔.๖๕ รายได้ต่อหัวของประชากร ๙๕,๙๘๙ บาทต่อคนต่อปี ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔.๓๑ เป็นลำดับที่ ๓ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การผลิตภาคเกษตร มีมูลค่า ๑๓,๑๘๒ ล้านบาท และการผลิตภาคนอกเกษตร มีมูลค่า ๓๘,๖๒๗ ล้านบาท โดยมีรายละเอียดดังนี้

- สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีมูลค่า ๑๓,๑๘๒ ล้านบาท สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเลยได้แก่ ยางพารา มันสำปะหลัง ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และอ้อยโรงงาน

- สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๗,๖๕๑ ล้านบาท สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘

- สาขาการขนส่ง ขยายปลีก มีมูลค่า ๗,๑๓๐ ล้านบาท สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗

- สาขาการศึกษา มีมูลค่า ๗,๐๐๐ ล้านบาท สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕

- สาขาการผลิต มีมูลค่า ๕,๒๗๑ ล้านบาท สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒

- สาขาการเงินและการประกันภัย มีมูลค่า ๓,๘๖๙ ล้านบาท สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๗.๕

- สาขาอื่น ๆ มีมูลค่ารวม ๗,๗๐๖ ล้านบาท สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙

๒) การค้าและการลงทุน^๕

นิติบุคคลคงอยู่ นิติบุคคลคงอยู่ ณ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ จำนวน ๒,๑๒๒ ราย
ทุนจดทะเบียนรวม ๘,๒๗๙.๘๒ ล้านบาท แบ่งเป็น

ประเภท	จำนวน (ราย)	ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)
บริษัทจำกัด	๘๖๓	๕,๒๔๖.๙๖
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	๑,๒๔๕	๓,๐๒๕.๕๖
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	๔	๗.๓๐

ประเภทธุรกิจที่มีผู้ประกอบการสูงสุด ๓ อันดับ ได้แก่

ลำดับ	ประเภท	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	ร้อยละ
๑	การก่อสร้างทั่วไป	๔๒๐	๑๙.๘๙	๑,๗๕๘.๓๑	๒๑.๒๔
๒	การขนส่งและขนถ่ายสินค้ารวมถึงคนโดยสาร	๖๒	๒.๙๔	๒๒๑.๑๐	๒.๖๗
๓	การขายปลีกเชื้อเพลิงยานยนต์ ในร้านค้าเฉพาะ สถานี ปิ้ม	๕๒	๒.๔๙	๑๘๕.๓๐	๒.๒๔

ที่มา : กลุ่มทะเบียนธุรกิจและอำนวยความสะดวกทางการค้า สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย

การค้าชายแดน

๑. พื้นที่ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จังหวัดเลย มีพื้นที่ตามแนวชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ความยาว ๑๔๗ กิโลเมตร โดยมีแม่น้ำโขง แม่น้ำเหือง และแนวสันเขาเป็นแนวพรมแดนติดต่อกับแขวงไชยะบูลี และแขวงเวียงจันทน์ ของ สปป.ลาว ดังนี้

- เขตอำเภอปากชม และอำเภอเชียงคาน มีแม่น้ำโขงกั้นระยะทางยาว ๗๑ กิโลเมตร
- เขตอำเภอท่าลี่ อำเภอภูเรือ อำเภอด่านซ้าย และอำเภอนาแห้ว มีแม่น้ำเหืองกั้นระยะทางยาว ๑๒๓ กิโลเมตร
- อำเภอนาแห้ว มีแนวสันเขากั้นมีความยาว ๓ กิโลเมตร

๒. ช่องทางการค้าชายแดนระหว่างไทย-สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย

ช่องทางการค้าชายแดนระหว่างไทย-สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย มีด่านศุลกากรที่อำนวยความสะดวกทางการค้า จำนวน ๒ แห่ง คือ

๑. ด่านศุลกากรท่าลี่ อำเภอท่าลี่ รับผิดชอบช่องทางการค้าชายแดน ในเขตพื้นที่อำเภอท่าลี่ อำเภอภูเรือ อำเภอด่านซ้าย และ อำเภอนาแห้ว
๒. ด่านศุลกากรเชียงคาน อำเภอเชียงคาน รับผิดชอบช่องทางการค้า ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน และ อำเภอปากชม

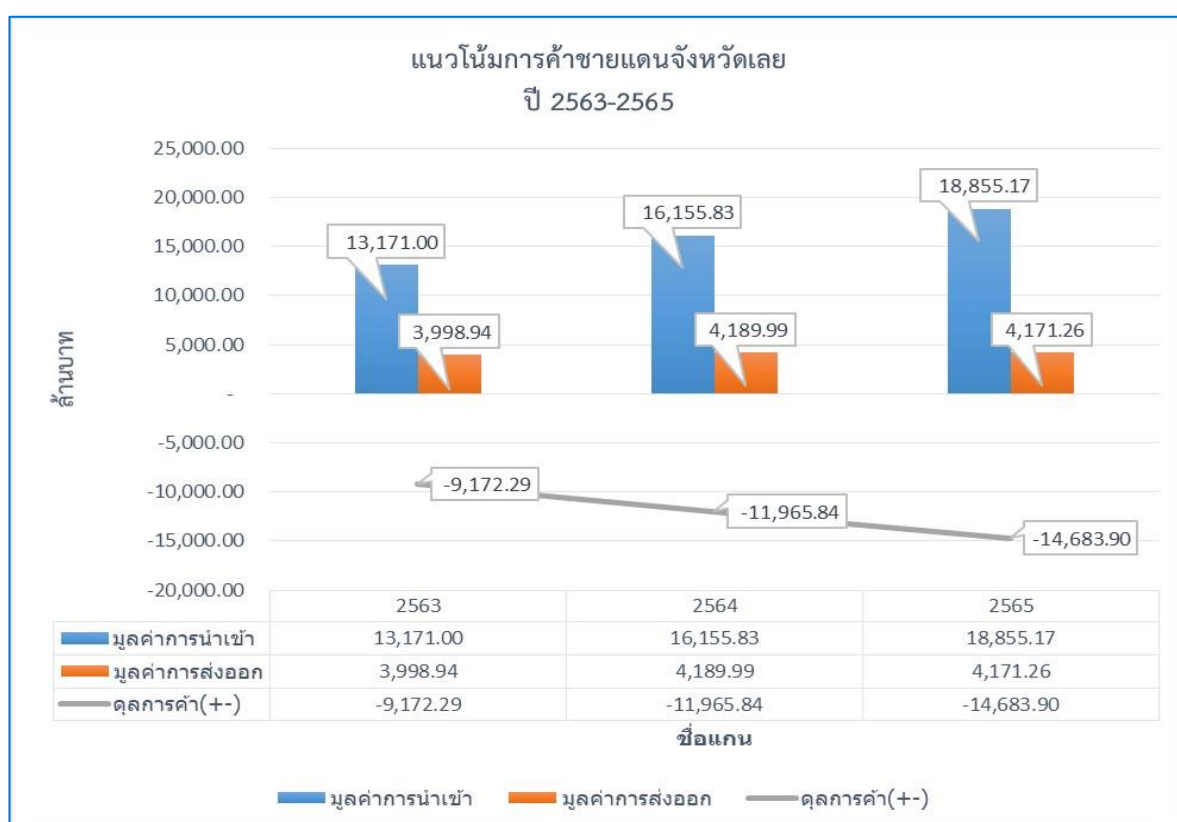
^๕ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย

โดยมีรายละเอียดจุดผ่านแดน ๖ ด้าน ดังนี้

ข้อมูลด้านศุลกากร	ติดพื้นที่ของ สปป.ลาว
จุดผ่านแดนถาวร	
๑. จุดผ่านแดนถาวรสะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำเหือง (ด้านพรมแดนบ้านนากระเซิง) ต.อาฮี อ.ท่าลี่	บ้านคอนฝิ่ง เมืองแก่นท้าว แขวงไชยบุรี (ด้านสากล)
๒. จุดผ่านแดนถาวร อ.เชียงคาน ต.เชียงคาน อ.เชียงคาน	เมืองसानะคาม แขวงเวียงจันทน์ (ด้านท้องถิ่น)
๓. จุดผ่านแดนถาวรบ้านคกไฟ่ ต.ปากชม อ.ปากชม	ด่านบ้านวัง เมืองหมื่น แขวงเวียงจันทน์ (ด้านท้องถิ่น)
จุดผ่อนปรนการค้า	
๑. จุดผ่อนปรนบ้านนาข่า ต.ปากหมั่น อ.ด่านซ้าย	บ้านนาข่า เมืองบ่อเตน แขวงไชยบุรี
๒. จุดผ่อนปรนบ้านเหมืองแพร่ ต.นาแห้ว อ.นาแห้ว	บ้านเหมืองแพร่ เมืองบ่อเตน แขวงไชยบุรี
๓. จุดผ่อนปรนบ้านนากระเซิง ต.อาฮี อ.ท่าลี่	บ้านเมืองหม่อ เมืองแก่นท้าว แขวงไชยบุรี

ภาวะการค้าชายแดนจังหวัดเลย ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ถึง ปี ๒๕๖๕

ตารางแสดง แนวโน้มการค้าชายแดนจังหวัดเลย ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ถึง ปี ๒๕๖๕

ภาพแสดง แนวโน้มการค้าชายแดนจังหวัดเลย ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ถึง ปี ๒๕๖๕ แสดงให้เห็นภาพรวม ดุลการค้ามีแนวโน้มติดลบ

ดูจากภาพจะเห็นว่า ในปี ๒๕๖๕ มูลค่าการค้ารวม ๒๓,๐๒๖.๔๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๑๘ หรือจำนวน ๖,๖๘๐.๖๑ ล้านบาท แยกเป็น

มูลค่าการนำเข้า ๑๘,๘๕๕.๑๗ ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๒,๖๙๙.๓๔ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๖.๗๑)

มูลค่าการส่งออก ๔,๑๗๑.๒๖ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ๑๘.๗๓ ล้านบาท (ร้อยละ ๐.๔๕)

ดุลการค้า (-) ๑๔,๖๘๓.๙๐ ล้านบาท ทั้งนี้ **ดุลการค้าติดลบ** เกิดจากการนำเข้าพลังงานไฟฟ้า และอื่น ๆ ๑๖,๖๐๒.๔๒ ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๓๒) เป็นยอดนำเข้าสินค้ากสิกรรม ๒,๐๐๙.๔๘ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๐.๖๙) และสินค้าอื่น ๆ ได้แก่ สินค้าแร่, ไม้ ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ สินค้าอื่น ๆ ๒๗๖.๒๖ ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๙)

ทั้งนี้ หากไม่นำยอดการนำเข้าพลังงานไฟฟ้าและอื่น ๆ ร้อยละ ๘๘.๓๒ มารวม โดยคำนวณ เฉพาะมูลค่าสินค้าส่งออก ๔,๑๗๑.๒๖ ล้านบาท **ลบออกจาก** มูลค่าการนำเข้ากสิกรรม สินค้าแร่, ไม้ ไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์ สินค้าอื่น ๆ จำนวน ๒,๒๘๕.๗๔ ล้านบาท **ดุลการค้าจะเป็นบวกที่ ๑,๘๘๕.๕๒ ล้านบาท**

ที่มา : กลุ่มยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย

๓) การอุตสาหกรรม

๓.๑) สถิติโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

ในปี ๒๕๖๗ จังหวัดเลยมีโรงงานอุตสาหกรรมที่อนุญาตประกอบกิจการ (ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗) จำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๔๔ โรงงาน เงินทุนรวม ๑๗,๓๔๓.๖๖ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔,๐๕๒ คน จำแนกเป็น

- จำนวนคนงานตั้งแต่ ๒๐๐ คนขึ้นไป มีจำนวน ๕ โรงงาน
- จำนวนคนงาน ๕๑-๒๐๐ คน มีจำนวน ๑๐ โรงงาน
- จำนวนคนงาน ต่ำกว่า ๕๐ คน มีจำนวน ๒๒๙ โรงงาน

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๕ อันดับแรก

ลำดับ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ลบ.)	จำนวนคนงาน (คน)
๑	การทำน้ำตาลทรายดิบ หรือน้ำตาลทรายขาว	๒	๗,๗๕๙.๐๐	๖๙๒
๒	การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานความร้อน	๒	๓,๔๖๙.๕๐	๑๑๓
๓	การทำยางแผ่นรมควัน การทำยางเครป ยางแท่ง ยางน้ำ หรือการทำยางให้เป็นรูปแบบอื่นใด	๕	๒,๑๕๖.๕๑	๕๑๖
๔	การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ยกเว้นที่ติดตั้งบนหลังคา คาดฟ้า	๒	๗๓๐	๒๔
๕	การไม่ บด ย่อยหิน	๘	๔๗๓.๔๐	๓๐๐

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่

๑. การทำน้ำตาลทรายดิบ หรือน้ำตาลทรายขาว ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒ โรงงาน มูลค่าการลงทุน ๗,๗๕๙ ล้านบาท จำนวนแรงงาน ๖๙๒ คน
๒. การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานความร้อน ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒ โรงงาน มูลค่าการลงทุน ๓,๔๖๙.๕๐ ล้านบาท จำนวนแรงงาน ๑๑๓ คน
๓. การทำยางแผ่นรมควัน การทำยางเครป ยางแท่ง ยางน้ำ หรือการทำยางให้เป็นรูปแบบอื่นใด ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๕ โรงงาน มูลค่าการลงทุน ๒,๑๕๖.๕๑ ล้านบาท จำนวนแรงงาน ๕๑๖ คน
๔. การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ยกเว้นที่ติดตั้งบนหลังคา ดาดฟ้า ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒ โรงงาน มูลค่าการลงทุน ๗๓๐ ล้านบาท จำนวนแรงงาน ๒๔ คน
๕. การโม่ บด ย่อยหิน ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๘ โรงงาน มูลค่าการลงทุน ๔๗๓.๔๐ ล้านบาท จำนวนแรงงาน ๓๐๐ คน

๓.๒ ด้านอุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่

จังหวัดเลยมีทรัพยากรแร่ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น ถ่านหิน ทองคำ ทองแดง เหล็ก แบไรต์ หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เป็นต้น ซึ่งมีจำนวนสถานประกอบการ ดังนี้

ประทานบัตรทั้งหมด จำนวน ๒๒ แปลง ๑๕ ราย แยกตามชนิดแร่ดังนี้

- แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน จำนวน ๘ ราย ๑๒ แปลง
- แร่เหล็ก จำนวน ๖ ราย ๘ แปลง
- แร่แบไรต์ จำนวน ๒ ราย ๒ แปลง

ใบอนุญาตแต่งแร่ จำนวน ๕ ราย

ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ จำนวน ๓ ราย

ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงโม่ บด ย่อยหิน จำนวน ๗ ราย

ใบอนุญาตซื้อแร่ จำนวน ๓ ราย

คำขอประทานบัตร ๒๓๐ คำขอ

๓.๓ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

๓.๓.๑ จำนวนผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

จำนวน ๑๐๑ ผลิตภัณฑ์ (ข้อมูล ๑๔ ก.พ. ๖๖) แยกตามประเภทผลิตภัณฑ์ ได้แก่

๑) ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน ๓๔ ผลิตภัณฑ์

๒) ประเภทของใช้ ของตกแต่งฯ จำนวน ๒๙ ผลิตภัณฑ์

๓) ประเภทอาหาร จำนวน ๓๑ ผลิตภัณฑ์

๔) ประเภทเครื่องดื่ม จำนวน ๗ ผลิตภัณฑ์

๕) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวน ๐ ผลิตภัณฑ์

๓.๓๒ จำนวนการรับคำขอการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(ข้อมูล ณ เดือน ต.ค. ๖๖ ถึง มี.ค. ๖๗)

- ๑) แผนการรับคำขอฯ จำนวน ๔๐ คำขอ
- ๒) ผลการรับคำขอฯ จำนวน ๒๖ คำขอ

๔) การท่องเที่ยว^๖

จังหวัดเลยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามหลากหลาย มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สำคัญ ซึ่งเป็นที่รู้จักแพร่หลาย และมีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาสัมผัสบรรยากาศในอุทยานแห่งชาติของภูเขาไม้ดอกเมืองหนาวนานาชนิด เช่น ภูกระดึง ภูเรือ ภูหลวง สวนหินผางาม แก่งคุดคู้ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พระธาตุศรีสองรัก พระธาตุสัจจะ ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโชน ชุมชนบ้านไม้เก่าเชียงคาน นอกจากนี้ยังมีวัดสำคัญที่ประชาชนนิยมมาทำบุญ เช่น วัดป่าเนรมิต วิปัสสนา วัดศรีสุทธาวาส และวัดโพธิ์ชัย เป็นต้น

การมีสภาพภูมิประเทศที่หลากหลาย ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวหลายประเภท ประกอบด้วย

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ จำนวน ๙๕ แห่ง

แหล่งท่องเที่ยวโบราณคดี จำนวน ๒๘ แห่ง

แหล่งท่องเที่ยวประเพณี วัฒนธรรม จำนวน ๔๒ แห่ง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กำหนดให้จังหวัดเลยเป็น ๑ ใน ๙ เมือง ที่มีศักยภาพแห่งการท่องเที่ยว และการที่มีลักษณะเช่นนี้จึงเป็นเสน่ห์ของจังหวัด เหมาะสำหรับผู้ประกอบการที่จะลงทุนทำธุรกิจด้านการบริการ ประเภทโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร โดยมีจำนวนโรงแรมในจังหวัดเลย ๓๖๓ แห่ง รวมจำนวนห้องพัก ๕,๕๗๐ ห้อง

ประกอบกับ จังหวัดเลยได้รับการประกาศเป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดเลย และคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การบริหารพื้นที่พิเศษ ๔ พื้นที่ ได้แก่ (๑) อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย/ศรีสัชนาลัย-กำแพงเพชร (๒) เมืองเก่าล้านนา (๓) เลย (๔) เมืองโบราณอุททอง จังหวัดเลยเป็นเจ้าภาพโครงการนำร่องเร่งด่วน เพื่อดำเนินการโครงการความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง สี่เมืองสองประเทศเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวจากเมืองเลย - เมืองหลวงพระบาง - นครหลวงเวียงจันทน์ - เมืองหนองคาย นอกจากนั้นแล้ว คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติได้ประกาศ เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง (หนองคาย เลย บึงกาฬ มุกดาหาร นครพนม) เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ของชุมชนริมฝั่งแม่น้ำโขง เพื่อพัฒนาชีวิตและวัฒนธรรมที่นำมาซึ่งการเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในพื้นที่และก่อให้เกิดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน

^๖ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเลย

๕) สถานการณ์แรงงาน^๗

ข้อมูลกำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน เป็นข้อมูลผลสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดเลย สำหรับไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๓ สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดเลยมีสัดส่วนของประชากรทั้งหมด จำนวน ๖๓๘,๗๓๖ คน ซึ่งเพศชายมีมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย กล่าวคือ เพศชายมี ๓๒๐,๑๖๕ คน หรือร้อยละ ๕๐.๑๒ ขณะที่เพศหญิง มีจำนวน ๓๑๘,๕๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๘๘

ในกลุ่มผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๔๔๖,๑๗๘ คน พบว่าเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน ๓๑๗,๑๙๘ คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๓๑๖,๖๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๕๘ ของประชากรทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบการมีงานทำระหว่างเพศในไตรมาสนี้จะพบว่า เพศชายมีสัดส่วนของการมีงานทำ หรืออัตราการจ้างงานมากกว่าเพศหญิง (คำนวณจากผู้มีงานทำจำแนกเพศต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำแนกเพศ) กล่าวคือ เพศชาย มีอัตราร้อยละ ๙๙.๙๐ และเพศหญิง ร้อยละ ๙๙.๗๕ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่า อัตราการมีงานทำซึ่งคำนวณจากสัดส่วนผู้มีงานทำต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงาน มีอัตราร้อยละ ๙๘.๘๓ นั้น หมายความว่า ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๐๐ คน จะมีงานทำประมาณ ๙๙ คน ซึ่งอัตราการจ้างงานในภาพรวมในไตรมาสนี้นลดลงจากไตรมาสที่แล้ว ที่มีอัตราร้อยละ ๙๘.๘๕

ส่วนอัตรารว่างงานซึ่งคำนวณจากผู้ว่างงานต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานในไตรมาสนี้พบว่า มีแรงงานในจังหวัดที่ว่างงาน ๐.๑๗ ทั้งนี้ อัตราการว่างงานภาพรวมไตรมาสนี้นลดลงจากไตรมาสที่แล้ว ซึ่งมีอัตราการว่างงานภาพรวม ร้อยละ ๐.๖๕ สำหรับตัวเลขในกลุ่มของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานซึ่งมีจำนวน ๑๒๘,๙๘๐ คน พบว่าเป็นผู้ทำงานบ้าน เรียนหนังสือ และอื่น ๆ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๐๐ ร้อยละ ๒๒.๘๒ และร้อยละ ๕๖.๑๘ ของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด ตามลำดับ

สำหรับผู้มีงานทำ ๓๑๖,๖๗๑ คน พบว่า ทำงานในภาคเกษตรกรรม ๒๐๕,๙๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐๔ ของผู้มีงานทำทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๓ ที่มีอัตราร้อยละ ๖๔.๕๕ ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวน ๑๑๐,๗๑๖ คน ร้อยละ ๓๔.๙๖ ของผู้มีงานทำทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนลดลงจากไตรมาสที่แล้ว ที่มีร้อยละ ๓๕.๔๕ เนื่องจากไตรมาสนี้แรงงานจากนอกภาคเกษตรกรรมย้ายเข้าไปอยู่ในภาคเกษตรกรรมมากขึ้นเนื่องจากได้รับผลกระทบจากโควิด ๑๙ ซึ่งกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะทำงานในสาขาศิลปะ บันเทิง และนันทนาการ มากที่สุด คือ ๒๕,๑๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๙๓ รองลงมาคือ การขายส่ง การขายปลีก ๒๔,๒๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๗ กิจกรรมโรงแรมและอาหาร ๑๑,๓๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๐ สาขาการศึกษา จำนวน ๑๑,๓๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๘ และการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ ๑๐,๐๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๙ ของผู้มีงานทำทั้งหมดตามลำดับ

^๗ แผนพัฒนาจังหวัดเลย (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐), สำนักงานแรงงานจังหวัดเลย

๖) โครงสร้างพื้นฐาน

๖.๑) การคมนาคมและการขนส่ง^๔

การเดินทางสู่จังหวัดเลยสามารถเดินทางโดยทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ไม่มีเส้นทางรถไฟ

๑. ทางบก มีทางหลวงสายสำคัญ ได้แก่

- เส้นทาง กรุงเทพฯ – ชัยภูมิ – เลย ระยะทาง ๕๖๗ กิโลเมตร
- เส้นทางกรุงเทพฯ – ขอนแก่น – เลย ระยะทาง ๗๕๕ กิโลเมตร
- เส้นทางกรุงเทพฯ – เพชรบูรณ์ – เลย ระยะทาง ๕๒๐ กิโลเมตร

๒. ทางน้ำ การคมนาคมทางน้ำ ได้แก่

แม่น้ำโขง ท่าเรือในแม่น้ำโขงมีที่ขนถ่ายสินค้า ๒ แห่ง เป็นท่าเรือขนถ่ายสินค้ากับ ประเทศ สปป.ลาว

- ท่าเรือเชียงคาน อำเภอเชียงคาน
- ท่าเรือบ้านคกไฟ อำเภอปากชม

ท่าเรือทั้ง ๒ แห่งอยู่ในการกำกับของด่านศุลกากรเชียงคาน

แม่น้ำเหือง มีเรือโดยสารที่บ้านหนองผือ บ้านปากห้วย ตำบลหนองผือ อำเภอท่าลี่ ปัจจุบันมีสะพานข้ามแม่น้ำเหือง จำนวน ๑ แห่ง คือ สะพานมิตรภาพน้ำเหือง ไทย – ลาว ที่บ้านนากระเซิงตำบลอาฮี อำเภอท่าลี่ ตรงข้าม บ้านเมืองหมอ เมืองแก่นท้าว แขวงไชยบุรี สปป.ลาว

๓. ทางอากาศ

กระทรวงการคลัง ได้ออกกฎกระทรวง กำหนดท่าหรือที่ สนามบินศุลกากรทางอนุมัติ ด้านพรมแดน และด้านศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ตอนที่ ๗ ก ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๗ ก วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ กำหนดให้ สนามบินเลย จังหวัดเลย เป็นสนามบินศุลกากร เพื่อให้เป็นพื้นที่นำของเข้าหรือส่งออก หรือสำหรับส่งของออก ซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของที่มีทัณฑ์บนทุกประเภท ท่าอากาศยานเลยมีขนาดทางวิ่ง ๒,๑๐๐ x ๔๕ เมตร สามารถรองรับเครื่องบิน Boeing ๗๓๗ และ Airbus ๓๒๐ ได้ และลานจอดอากาศยานอากาศยานสามารถจอดเครื่องบิน Boeing หรือ Airbus ๓๒๐ พร้อมกันได้จำนวน ๒ ลำ ปัจจุบันท่าอากาศยานเลยมีสายการบินพาณิชย์ทำการบินขึ้นลง จำนวน ๒ สายการบินคือสายการบินนกแอร์ (Nok Air) และสายการบินไทยแอร์เอเชีย (Thai Air Asia) เปิดทำการบินทุกวัน

๗) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลพื้นที่ป่าไม้ในท้องที่จังหวัดเลย

ประเภทพื้นที่ป่าไม้	เนื้อที่(ไร่-งาน-ตารางวา)	หมายเหตุ
๑. ป่าไม้ถาวร	๖๘,๔๙๘ - ๑ - ๐๐	- พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มอบให้ ส.ป.ก. เพื่อนำไปปฏิรูปที่ดินให้แก่ราษฎร รวมเนื้อที่ ๑,๑๒๗,๕๒๘ - ๒ - ๔๕ ไร่ ปัจจุบันคงเหลือเป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๒,๗๔๕,๘๔๗ - ๑ - ๕๕ ไร่
๒. ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๒ ป่า	๒,๗๔๕,๘๔๗ - ๑ - ๕๕	
๓. อุทยานแห่งชาติ จำนวน ๕ แห่ง	๔๗๕,๔๗๕ - ๑ - ๐๐	
๔. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๒ แห่ง	๖๔๘,๕๑๕ - ๐ - ๐๐	
รวม	๓,๙๓๘,๓๓๕ - ๓ - ๕๕ ไร่	

^๔ แขวงทางหลวงเลย ที่ ๑, แขวงทางหลวงเลย ที่ ๒, สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดเลย, ด่านศุลกากรเชียงคาน, ด่านศุลกากรท่าลี่, ท่าอากาศยานเลย, ขนส่งจังหวัดเลย

๘) ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

จังหวัดเลยแบ่งการปกครองออกเป็น ๑๔ อำเภอ ๘๙ ตำบล ๘๔๐ หมู่บ้าน และเมืองครุฑปกครองส่วนท้องถิ่นรวม ๑๐๑ แห่ง ดังนี้ เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๗ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๗๑ แห่ง และ ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีจำนวนประชากรรวม ๖๔๑,๒๓๔ คน (กรมส่งเสริม การปกครองส่วนท้องถิ่น ณ ธันวาคม ๒๕๖๒) ปี ๒๕๖๓ ขยะที่เกิดขึ้นทั้งจังหวัด ประมาณวันละ ๖๖๑.๓๔ ตัน เป็นขยะที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลเฉลี่ยวันละ ๒๗๙.๑๒ ตัน และนอกเขตเทศบาลเฉลี่ย ๓๘๒.๒๒ ตัน ปริมาณขยะ ที่เกิดขึ้นทั้งจังหวัดเลยได้รับการรวบรวมเก็บขนนำไปกำจัด ปริมาณ ๒๙๖.๙๙ ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๙๑ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น และกำจัดถูกต้องปริมาณ ๒๖.๘๐ ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๖ ของปริมาณขยะที่นำไปกำจัด

สถานที่กำจัดขยะที่ถูกหลักวิชาการของจังหวัดเลย มีจำนวน ๒ แห่ง คือ สถานที่กำจัดขยะของเทศบาลเมืองเลย และเทศบาลตำบลเชียงคาน สถานที่กำจัดขยะที่ไม่ถูกต้องมีประมาณ ๔๒ แห่ง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นสถานที่ทิ้งขยะขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีบริการจัดเก็บรวบรวมขยะเพื่อนำมากำจัด แต่ทำบ่อขยะให้ชาวบ้านนำขยะมาทิ้งเอง สถานที่กำจัดขยะที่ไม่ถูกต้องที่ยังมีการเผาขยะจำนวน ๒๖ แห่ง

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑) ผลิตภัณฑ์ OTOP เด่น จังหวัดเลย (Provincial Star OTOP: PSO) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เรียงตามลำดับ จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

๑. ประเภทอาหาร คือ ผลิตภัณฑ์แปรรูปกล้วย (Banana Stick: กลุ่มชนน้องออม ถวายพ่อหลวง อำเภอภูหลวง)

๒. ประเภทเครื่องดื่ม คือ ผลิตภัณฑ์กาแฟ (กาแฟคั่วบด ตราคอฟฟี่บ้าน : วิสาหกิจชุมชนรักษ์สมุนไพรไทยท่าศาลา อำเภอภูเรือ)

๓. ประเภทผ้า คือ ผลิตภัณฑ์ผ้า (ผ้าไหมมัดหมี่พื้นบ้าน : กลุ่มทอผ้าไหม บ้านหนองน้ำใส อำเภอเอราวัณ)

๔. ประเภทของใช้ คือ ผลิตภัณฑ์จักสาน (กระติบข้าว : กลุ่มหัตถกรรมจักสานไทเลย อำเภอวังสะพุง)

๕. ประเภทสมุนไพร คือ ผลิตภัณฑ์สบู่สมุนไพร (สบู่สมุนไพรงาดำบ้านลูกไม้ : กลุ่มรักษ์สมุนไพรบ้านนา อำเภอเมืองเลย)

๒) ข้อมูลการลงทะเบียน OTOP ที่ผ่านการประกาศ และรับรองข้อมูล ระดับจังหวัด

จังหวัดเลยได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ รับลงทะเบียน บันทึกข้อมูลการลงทะเบียน พร้อมรับรองการลงทะเบียนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ประจำปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔ เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยจำนวนกลุ่มผู้ประกอบการลงทะเบียน OTOP ทั้งสิ้นจำนวน ๙๒๐ กลุ่ม/ราย ผลิตภัณฑ์ ทั้งสิ้นจำนวน ๒,๖๗๒ ผลิตภัณฑ์ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๔) สามารถแยก ได้ดังนี้

ข้อมูลการลงทะเบียน OTOP ที่ผ่านการรับรองข้อมูลระดับจังหวัด ตั้งแต่ ปี 2557 - สิงหาคม 2564

ลำดับ	อำเภอ	ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP	ผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน กลุ่มผู้ผลิต ชุมชน	เจ้าของ รายเดียว	SME	อาหาร	เครื่องดื่ม	เสื้อผ้า เครื่อง แต่งกาย	ของใช้	สมุนไพร	ผลิตภัณฑ์			
												A	B	C	D
1	เมืองเลย	122	371	83	37	1	79	39	88	106	58	24	46	58	243
2	นาด้วง	45	118	34	11	0	16	4	27	50	21	2	9	9	98
3	เชียงคาน	145	457	54	90	1	219	19	104	82	33	5	2	40	410
4	ปากชม	45	98	36	8	1	41	6	7	19	25	2	3	8	85
5	คำชะอี	64	246	31	33	0	66	18	41	101	20	4	15	60	167
6	นาแห้ว	53	222	30	21	2	118	48	12	24	20	7	0	42	173
7	ภูเรือ	37	99	22	13	2	31	15	11	26	16	17	5	13	64
8	ท่าลี่	70	221	35	34	1	90	23	30	38	40	1	2	10	208
9	วังสะพุง	74	130	30	44	0	31	10	22	54	13	14	12	14	90
10	ภูกระดึง	53	217	42	11	0	63	1	121	30	2	0	5	86	126
11	ภูหลวง	59	83	52	7	0	22	8	18	32	3	0	2	4	77
12	ผาขาว	63	175	45	18	0	66	5	54	35	15	0	9	11	155
13	เอราวัณ	50	113	34	16	0	17	16	13	50	17	0	0	32	81
14	หนองหิน	40	122	19	20	0	26	3	32	43	18	16	32	4	70
รวม		920	2672	547	363	8	885	215	580	690	301	92	142	391	2047

ทั้งนี้ มีจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองการลงทะเบียน ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ จำนวน ๙๗๘ ผลิตภัณฑ์ แยกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

ที่	ประเภทการลงทะเบียน	จำนวน
๑	อาหาร	๒๑๗
๒	เครื่องดื่ม	๖๒
๓	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	๒๖๓
๔	ของใช้ ของตกแต่งฯ	๓๕๑
๕	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	๘๕
รวมทั้งสิ้น		๙๗๘

จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ประจำปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑๙๙ ผลิตภัณฑ์ ได้รับการประกาศผลระดับดาวแล้ว จำนวน ๑๙๖ ผลิตภัณฑ์

ที่	ประเภท	๑ ดาว	๒ ดาว	๓ ดาว	๔ ดาว	๕ ดาว	รวม
๑	อาหาร	๖	๑	๑๑	๓๘	๑๑	๖๗
๒	เครื่องดื่ม	๑	๐	๑	๑๐	๒	๑๔
๓	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	๐	๒	๒	๔๔	๑๖	๖๔
๔	ของใช้ ของตกแต่งฯ	๔	๓	๑๖	๑๖	๑	๔๐
๕	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	๐	๐	๒	๙	๓	๑๔
รวมทั้งสิ้น		๑๑	๖	๓๒	๑๑๗	๓๓	๑๙๙

ข้อมูลผลการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย จาก สำนักส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิสาหกิจชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒

๓) ทิศทางหรือนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด

๑. การพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการผลิตตามความต้องการของตลาดด้วยนวัตกรรม
๒. การแปรรูปอาหารและเกษตรอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมตามความต้องการของตลาด
๓. การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีนวัตกรรม
๔. การผลิตสินค้าที่มีอัตลักษณ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและภูมิปัญญา

๓.๑.๓.๒ การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัด

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
S๑ อุตสาหกรรมจังหวัดเลยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา ข้าวโพด มะขาม ฝรั่ง ไม้ดอกไม้ประดับ และมีผลไม้ที่สร้างมูลค่าที่สำคัญ ได้แก่ สับปะรด มะม่วง แมคคาเดเมีย อะโวคาโด และกาแฟ กล้วย แก้วมังกร S๒ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ที่ติดอันดับประเทศ เช่น อุทยานแห่งชาติภูเรือ ภูกระดึง ภูมโนโล ถนนคนเดินเชียงคาน ด่านซ้าย ผิตาโชน Sky walk ลานพญานาค เป็นต้น เป็น Unseen ที่น่าสนใจของประเทศ และสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจในจังหวัดได้ S๓ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ดึงดูดความสนใจ รวมทั้งกิจกรรม เทศกาล งานประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น งานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโชน ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก รวมทั้งกิจกรรมเชิงสุขภาพ เช่น งานวิ่งประจำปี S๔ จังหวัดเลยมีทำเลที่ตั้งของจังหวัดเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว ซึ่งเชื่อมโยงเส้นทางการค้าและการท่องเที่ยว มีเส้นทางโรแมนติก พร้อมทั้งได้รับเป็นพื้นที่พิเศษด้านการท่องเที่ยว ทำให้มีช่องทางติดต่อการค้าระหว่างประเทศง่ายและสะดวกขึ้น S๕ มีผู้ประกอบการ/กลุ่มผู้ประกอบการท้องถิ่น/วิสาหกิจชุมชนที่มีการผลิตผ้าทอมือที่เป็นเอกลักษณ์ S๖ มีเอกลักษณ์แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักไปยังกลุ่มเป้าหมายเท่าที่ควร เมื่อเทียบกับแหล่งผลิตผ้าในพื้นที่อื่น ๆ ในภูมิภาคเดียวกัน	W๑ พื้นที่จังหวัดเลยประสบปัญหาการขาดแคลนแหล่งกักเก็บน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร อย่างทั่วถึง รวมทั้งคุณภาพน้ำยังไม่สะอาดเพียงพอ W๒ ยังไม่มีการกำหนดพื้นที่และแนวทางในการส่งเสริมขับเคลื่อนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม W๓ พื้นที่ทำการเกษตรไม่มีเอกสารสิทธิ์ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาได้ เช่น การดำเนินงานระบบแปลงใหญ่ W๔ ความไม่ชัดเจนของขอบเขตพื้นที่อนุรักษ์ W๕ พื้นที่ทำกินยังติดปัญหาการซ้อนทับพื้นที่ป่าอุทยาน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา W๖ พื้นที่ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาและพื้นที่สูงทำให้การขนส่งเข้าถึงพื้นที่ลำบาก W๗ พื้นที่ไม่มีความพร้อมเพียงพอ ในการสร้างแรงจูงใจให้นักลงทุน ทำให้ไม่มีนักลงทุนรายใหม่ หรืออุตสาหกรรมใหม่

S๕ มีการเติบโตของสถานประกอบการ/โรงงาน ที่มีการระบุให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว หรือ พื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยว S๖ จังหวัดเลยยังมีพื้นที่ในการใช้ประโยชน์ นอกเหนือจากการใช้เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งสามารถนำมาเป็นพื้นที่ในการสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น	
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
S๗ มีการเชื่อมโยงภูมิภาค ๓ ภาค เหนือ อีสาน กลาง และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นเส้นทางท่องเที่ยว แบบธรรมชาติ คล้ายคลึงภาคเหนือแต่เป็นวัฒนธรรมภาคอีสาน	W๘ หน่วยงานภาครัฐไม่มีการบูรณาการแผนงาน/โครงการอย่างชัดเจนและไม่เป็นรูปธรรม
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
S๘ มีการบูรณาการระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาในการดำเนินงาน S๙ มีการจัดทำ MOU ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย ในการแก้ไขปัญหาการเผาอ้อย	W๙ การขนส่งระบบโลจิสติกส์เฉพาะทาง เช่น ของสด อาหารทะเล ยังขาดประสิทธิภาพ และต้นทุนยังสูง W๑๐ ปัญหามลพิษจากการเผาอ้อย ปัญหาการขนส่งอ้อย การบรรทุกน้ำหนักเกินกฎหมายกำหนด และการใช้สารเคมีในการปลูกอ้อย W๑๑ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ พื้นที่ชลประทานมีน้อย เนื่องจากสภาพพื้นที่สามารถทำแหล่งเก็บน้ำได้ลำบาก ขาดแหล่งน้ำใต้ดิน น้ำบาดาล W๑๒ สำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์จากฝ้ายยังขาดแคลนต้นน้ำ W๑๓ ขาดการเชื่อมโยงต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำให้มีประสิทธิภาพ W๑๔ ปัญหาน้ำยางพาราขรุ้งไหลลงบนพื้นถนน ส่งผลต่อการคมนาคมขนส่ง และความปลอดภัยในการจราจร

๔. Staff (บุคลากร)	
S๑๐ องค์การภาครัฐและภาคเอกชนมีความเข้มแข็ง และให้ความร่วมมือในการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาร่วมกัน S๑๑ มีการอบรมพัฒนาทักษะด้านบุคลากรเพื่อเตรียม แรงงาน หรือ ผู้ประกอบการ ให้มีความรู้ ความสามารถ S๑๒ มีบุคคล(ปราชญ์) ที่กลับมาอยู่บ้าน บริหารและ ผลักดันธุรกิจชุมชน บ้านเกิดตัวเองให้พัฒนามาก ขึ้น	W๑๕ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้านที่สำคัญในพื้นที่ เช่น ทรัพยากร บุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านทรัพย์สิน ทางปัญญา ด้านภูมิปัญญาในการขับเคลื่อน ธุรกิจชุมชนให้เกิดการพัฒนามากขึ้น W๑๖ โครงสร้างพื้นฐานไม่รองรับอุตสาหกรรม ขนาดใหญ่ W๑๗ ผลิตภัณฑ์แปรรูปและกระบวนการผลิตที่ได้ มาตรฐานยังมีน้อย
๕. Skill (ทักษะ)	
S๑๓ อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอุตสาหกรรม สามารถพัฒนาให้มีมูลค่าเพิ่มได้ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา ผักอินทรีย์ แมคคาเดเมีย S๑๔ สภาพพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกพืช พลังงานทดแทนที่สำคัญ เช่น มันสำปะหลังและ อ้อย S๑๕ มีการพัฒนาทักษะสู่เกษตรแปลงใหญ่เพื่อพัฒนา ไปสู่การส่งออกมากขึ้น S๑๖ มีหน่วยงานให้ความรู้ในการพัฒนา ศักยภาพ ผู้ประกอบการ	W๑๘ ผู้ประกอบการยังขาดความสามารถในการ เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบเพื่อพัฒนาการผลิต W๑๙ บุคลากรและแรงงานขาดองค์ความรู้ด้าน นวัตกรรมเทคโนโลยีใหม่ๆ และขาดทุนในการ พัฒ นา องค์ ค ะ ว ร ู้ ก ี ย ั ว ก ั บ ก าร เ ป น ผู้ประกอบการ แผนธุรกิจ ตลอดจนระเบียบ กฎ กติกา มาตรฐานต่าง ๆ W๒๐ ผู้ประกอบการ/แรงงานขาดความเข้าใจ BCG ตลอดจนการประยุกต์ใช้ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ W๒๑ ขาดผู้สืบสอดด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ทำให้ขาดแคลนแรงงานในกลุ่ม อาชีพ เช่น กลุ่มทอผ้า กลุ่มจักสาน กลุ่มแปรรู ป ส ม น ไพร งานฝีมือ เป็นต้น W๒๒ ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ ความสามารถที่ ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

๖. System (ระบบการทำงาน)	
S๑๗ มีการอำนวยความสะดวกในการลงทุน และพัฒนาอุตสาหกรรม S๑๘ มีการบูรณาการภาคส่วนราชการ วิชากิจชุมชน เพื่อหาแนวทางร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมภายในจังหวัด S๑๙ มีการนำเครื่องจักรมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนในการผลิต	W๑๓ ปัญหาผังเมืองทำให้ติดปัญหาเกี่ยวกับการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม W๑๔ การบริหารจัดการด้านการเกษตรยังไม่เป็นระบบและไม่ได้ตามเกณฑ์ มาตรฐานเกษตรปลอดภัย
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
S๒๐ จุดอ่อนปรนทางการค้า เป็นการขยายโอกาสทางการค้า/การลงทุนและการ และท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมากขึ้น S๒๑ ภาคเอกชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ SMEs สถาบันการศึกษามีค่านิยมในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเลยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน	W๒๕ ยังไม่สามารถบูรณาการแผนงานร่วมกับหน่วยงานในจังหวัดตามระบบห่วงโซ่คุณค่าได้

๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
๑. Politics (การเมือง/ นโยบาย/ กฎเกณฑ์/ กฎหมาย)	
O๑ รัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมเกษตรแปรรูป การพัฒนา SMEs การพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี การเร่งรัดควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นต้น O๒ นโยบายด้านอุตสาหกรรมมีความต่อเนื่อง เน้นการปรับโครงสร้างและการพัฒนาที่ยั่งยืน O๓ มีการกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ในแต่ละพื้นที่ O๔ ขนาดตลาดไร้พรมแดนมีขนาดใหญ่ สามารถหาผู้จำหน่ายวัตถุดิบได้มากขึ้น	T๑ ข้อจำกัดด้านกฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม การผลิต และอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว T๒ ภาวะสงครามความขัดแย้งระหว่างกลุ่มฮามาสและรัสเซีย ยูเครน T๓ราคาน้ำมันโลกที่ผันผวน

๐๕ มีนโยบายของภาคเอกชนในระดับภาค ระดับประเทศ ในการช่วยกันผลักดัน ๐๖ มีนโยบายในการลดดอกเบี้ย ภาษี และงบส่งเสริม ในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ ๐๗ การพัฒนาระบบดิจิทัล ระบบอัจฉริยะ เพื่อเพิ่ม โอกาสสำหรับผู้ประกอบการในการขยายตลาด ๐๘ การขับเคลื่อนนโยบายเร่งด่วนของกระทรวง อุตสาหกรรมตามแนวคิด “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่ กับชุมชนอย่างยั่งยืน” ๐๙ จังหวัดมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนากองการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism) และการเกษตรปลอดภัย ๐๑๐ มีนโยบายส่งเสริมหรือพัฒนาเฉพาะ อุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมอื่นที่สอดคล้อง กับพืชเศรษฐกิจในพื้นที่ ๐๑๑ การส่งเสริมการร่วมมือทั้งทางภาครัฐ เอกชน และมหาวิทยาลัย ในการผลักดันอุตสาหกรรมให้ เกิดการบูรณาการร่วมกันเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี ที่สุด ๐๑๒ นโยบายจังหวัดที่รณรงค์การใส่ผ้าไทย ๐๑๓ นโยบายกระตุ้นเมืองรองของ ททท. ผนวกกับ นายกรัฐมนตรีได้มอบนโยบายส่งเสริมเมืองรอง มากยิ่งขึ้น ททท. โดย ภูมิภาค ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ชู soft power ด้าน F-Food ตามแคมเปญ "อีสาน...ไปใส่ก็แซ่บ" โดย ททท.สำนักงานเลย นำเสนออาหารถิ่นชุมชน ให้ นักท่องเที่ยวได้ประสบการณ์จากการชิม ทดลอง ทำ และมีส่วนร่วมในอาหารถิ่นของ จ.เลย	
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
๐๑๔ การส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองทำ ให้ผู้ประกอบการสินค้าเกษตรแปรรูปและ ภาคอุตสาหกรรมบริการมีการพัฒนาและต่อยอด การผลิต	T๔ ดันทุนแรงงาน และโลจิสติกส์มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต T๕ ผู้ประกอบการขาดความสามารถในการพัฒนา และคิดค้นนวัตกรรม และขาดเครื่องมือที่ ทันสมัยในการพัฒนาสินค้า

๐๑๕ เนื่องจากเป็นจังหวัดที่ติดชายแดนทำให้สามารถส่งออกสินค้าไปยังประเทศลาวและส่งต่อไปยังจีนได้เป็นอย่างดีและเพิ่มมากขึ้น ๐๑๖ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารเพื่อเพิ่มมูลค่าของอาหารถิ่นในแต่ละอำเภอให้สามารถขายได้ เป็นการต่อยอดวัสดุดิบท้องถิ่น ส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว ๐๑๗ แนวโน้มการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	T๖ ประชาชนลดการใช้จ่าย เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
๐๑๘ ประชาชนเข้าถึงการรับบริการทางเทคโนโลยีมากขึ้นทำให้การเข้าถึงผู้รับบริการทำได้ง่ายขึ้น ๐๑๙ วัฒนธรรมที่เข้มแข็งสามารถสร้างอัตลักษณ์ในการพัฒนาสินค้าและบริการได้เป็นอย่างดี ๐๒๐ ความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ทางธรรมชาติ ทำให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นส่งผลต่อโอกาสการลงทุนการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์หรือเชิงวัฒนธรรมที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี ความเป็นอยู่และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๐๒๑ สังคมผู้สูงอายุและความต้องการอาหารที่มีคุณประโยชน์ต่อสุขภาพ ส่งผลต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ๐๒๒ มีวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่สามารถนำไปพัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อต่อยอดและเพิ่มมูลค่าได้เป็นอย่างดี ๐๒๓ ประชาชนพร้อมเรียนรู้วัฒนธรรมและพร้อมเผยแพร่ ๐๒๔ แนวโน้มของโลก (Global trend) เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ	T๗ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุทำให้โครงสร้างแรงงานด้านอุตสาหกรรมอาจเปลี่ยนแปลงไป T๘ พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์โควิด-๑๙ T๙ ปัญหาสุขภาพจิต กระทบต่อปัญหาแรงงานหายไปจากระบบเข้าเรือนจำ

๔. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
O๒๕ กระแสนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กระแสรักษ์โลก เกษตรปลอดภัย สร้างโอกาสในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และบริการ รวมถึงการจ้างงานได้ O๒๖ แนวโน้มของโลก (Global trend) เน้นอาหารที่ ทำจากพืชแทนเนื้อสัตว์ (Plant based)	T๑๐ ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อ ผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งเป็นวัตถุดิบต้นน้ำ T๑๑ ปัญหาการขาดแคลนน้ำ กระทบต่อความ เชื่อมั่นของภาคอุตสาหกรรม T๑๒ ภาคเกษตรกรรมและพื้นที่เกษตรไม่สอดคล้อง กับการพัฒนาเพื่อการเปลี่ยนแปลง T๑๓ ปัญหาการใช้สารเคมีในการทำการเกษตรใน พื้นที่
๕. Technology (เทคโนโลยี)	
O๒๖ เทคโนโลยีมีความหลากหลายเอื้อต่อการทำงาน และพัฒนาผู้ประกอบการ O๒๗ มีธุรกิจอื่นที่อำนวยความสะดวกทำให้ขาดแคลน แรงงาน เช่น Lineman Grab T๒๘ การเข้ามาของปัญญาประดิษฐ์ (AI) ส่งผลดี อุตสาหกรรม SMEs	T๑๔ ผู้ประกอบการยังใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตน้อย T๑๕ ภัยคุกคามในปัจจุบันทาง call center ที่มา หลากหลายรูปแบบ T๑๖ เทคโนโลยียังมีราคาค่อนข้างสูง
๖. Stakeholders (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	
O๒๙ การเข้าถึงของประชาชนและผู้ประกอบการมี มากขึ้น ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย และผ่าน กิจกรรมของส่วนราชการในจังหวัด	T๑๗ ขาดการเชื่อมโยงและช่องทางการเข้าถึง ระหว่างภาครัฐกับผู้ประกอบการท้องถิ่น

๓) TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์บริบทของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย สามารถนำมาจัดทำ
มาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ ดังนี้

มาตรการเชิงรุก (SO)	มาตรการเชิงปรับปรุง (WO)
๑. สนับสนุนให้ธุรกิจอุตสาหกรรมพัฒนากระบวนการผลิตโดยยึดการใช้มาตรฐานและเทคโนโลยีเพิ่มผลผลิตภาพ มูลค่า และนวัตกรรมในอุตสาหกรรมสีเขียว ๒. ส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการประดิษฐ์คิดค้น เพื่อพัฒนานวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ๓. ประยุกต์ใช้งานวิจัยและยกระดับผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔. ส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม สู่อาหารปลอดภัย ตลอดห่วงโซ่คุณค่า ๕. ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของของประชาชนในการเฝ้าระวังกำกับดูแลการประกอบกิจการของภาคอุตสาหกรรม ๖. ส่งเสริมให้ผู้บริโภคนิยมสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๗. กำกับดูแลพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมให้สามารถผลิตสินค้าได้ตามมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๘. พัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้ BCG Model ๙. พัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลก (Global trend) เช่น การให้ความสำคัญกับ Climate change เศรษฐกิจดิจิทัล การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุการผลิตอาหารจากพืชแทนเนื้อสัตว์ (Plant based) ๑๐. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตลอดห่วงโซ่คุณค่าให้มีมาตรฐาน	๑. ผลักดันและสนับสนุนการดำเนินงานแบบบูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น เรื่องแรงงาน พลังงาน น้ำ วัตถุดิบทางการเกษตร โลจิสติกส์ ฯลฯ เพื่อลดผลกระทบจากต้นทุนที่จะเพิ่มสูงขึ้น ๒. พัฒนาทักษะที่จำเป็นในการคิดวิเคราะห์ และสร้างกลไกการสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ๓. จัดตั้งคลินิกให้คำปรึกษาอุตสาหกรรมเคลื่อนที่ โดยเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง ๔. พัฒนาการบริหารจัดการห่วงโซ่คุณค่าด้านเกษตรแปรรูป เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ๕. ส่งเสริม/สนับสนุนอุตสาหกรรมให้ตระหนักเรื่อง การเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (Climate change) เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ๖. ส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่อุตสาหกรรมทุกระดับเกี่ยวกับ BCG Model ๗. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมที่ขาดแคลนแรงงาน ๘. สร้างเครือข่ายในการแบ่งปันในลักษณะ (Sharing Economy) แหล่งผลิตที่มีมาตรฐาน เพื่อนำไปสู่การสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐาน

๑๑. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในพื้นที่สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างเป็นมิตร เช่น สร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน สร้างงาน สร้างอาชีพ พัฒนาชุมชนรอบโรงงาน อุตสาหกรรม สร้างความปลอดภัยและความมั่นใจให้กับประชาชน ๑๒. พัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทุนทางสังคม เช่น ภูมิปัญญา มรดกทางวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต อาหารพื้นถิ่น ทุนทางธรรมชาติ ให้มีคุณค่าเชิงพาณิชย์ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ๑๓. ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมผ้าฝ้ายให้มีมาตรฐาน เทคโนโลยี ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด และลดเวลาการผลิต รวมถึงเป็นอุตสาหกรรมผ้าฝ้ายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	
มาตรการเชิงป้องกัน (ST)	มาตรการหลักเลี้ยง (WT)
๑. ส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการและการบริหารจัดการของผู้ประกอบการเพื่อลดต้นทุนการผลิต ๒. สร้างกลไกการรับรู้กฎหมาย เพื่อลดประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ๓. ร่วมกับสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการในการพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม ๔. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อธุรกิจอุตสาหกรรม ๕. การพัฒนาระบบอัจฉริยะ ดิจิทัล รวมถึงการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อชดเชยการขาดแคลนแรงงานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ๖. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตสำหรับต้นน้ำที่ไม่เพียงพอ	๑. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องมาตรฐานและความเชื่อมั่นเครื่องหมายให้กับธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้บริโภค ๒. ปรับปรุงกระบวนการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่น ๓. เสริมสร้างทักษะที่จำเป็นให้กับธุรกิจอุตสาหกรรมทั้ง Reskill และ Upskill ให้สามารถแข่งขันได้ในยุคดิจิทัล

๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
โรงงานอุตสาหกรรมและ เหมืองแร่	๑. การกำหนดผังเมืองให้มีความสอดคล้องกับประเภทอุตสาหกรรมในปัจจุบัน เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของภาคอุตสาหกรรม ๒. การพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดให้มีการพัฒนาด้านการผลิต ๓. มีระบบแจ้งเตือนการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้าน อุตสาหกรรมและเหมืองแร่ ๔. มีหน่วยงานให้ความรู้เฉพาะเจาะจงในด้านอุตสาหกรรมเฉพาะทางต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่การเริ่มลงทุน การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในกิจการนั้น ๆ ๕. การเข้ารับบริการที่สะดวก เข้าถึงง่าย ได้รับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการและสอดคล้องกับบริบทกับกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ๖. ภาครัฐมีการกระตุ้นในระบบเศรษฐกิจให้มากเพื่อส่งเสริมสภาพคล่องใน ธุรกิจทุกด้าน สินค้าภาคเกษตรมีราคาต่ำ ประชาชนทั่วไปไม่มีกำลังในการ จั้บจ่ายทำให้เศรษฐกิจโดยรวมยังไม่ดีขึ้น
วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs)	๑. พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนให้มี ขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจ เช่น การพัฒนาเข้าสู่เศรษฐกิจ สีเขียว OTOP สีเขียว การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท้องถิ่น อุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดเล็กในจังหวัด ๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการ โดยใช้เครื่องมือ บริหารคุณภาพมาประยุกต์ใช้ ๓. เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์และ นวัตกรรม ๔. การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ ๕. สนับสนุนสินค้าที่สอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด เช่น การแปรรูปทางการเกษตร เพื่อการท่องเที่ยว ๖. พัฒนาอุตสาหกรรมหลัก เพื่อให้อุตสาหกรรมรองได้เห็นแนวทางว่าสามารถ พัฒนาต่อได้ ๗. อำนวยความสะดวกในด้านข้อมูล แหล่งความรู้ และแหล่งเงินทุนให้แก่ ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงได้ง่าย ๘. การเข้าสู่มาตรฐานต่าง ๆ สำหรับผู้ประกอบการทุกระดับ เช่น อย. ๙. สินเชื่อสำหรับธุรกิจ (ปัญหาเครดิตบูโรของผู้ประกอบการ) ให้มีการยกเว้น เครดิตเครดิตบูโร

	๑๐. อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดเล็ก ๑๑. การกำหนดผังเมืองให้มีความสอดคล้องกับความต้องการ ๑๒. การท่องเที่ยวระหว่างประเทศเนื่องจากใกล้ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสามารถเดินทางได้สะดวก ๑๓. ผลักดันการแปรรูปแกว้มังกรเป็นผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดเลย ๑๔. การสร้างเครือข่ายแบบบูรณาการร่วมกันที่เป็นรูปธรรม เป็นแผนระยะยาว ๑๖. สนับสนุนด้านเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ลดเอกสาร
ประชาชนผู้บริโภค	๑. สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน ๒. การควบคุมการผลิต ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย สำหรับผู้บริโภค ๓. การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้กว้างขวาง และครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น ๔. ด้านการติดต่อ การเข้าถึงข้อมูลอันเป็นประโยชน์ที่สะดวก รวดเร็ว เรียบง่าย
ชุมชน	๑. ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแล การประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีการบริการวิชาการแก่ชุมชนอย่างชัดเจน ๒. ส่งเสริมและถ่ายทอดองค์ความรู้ของปราชญ์ชาวบ้านที่มีอยู่ในหลายชุมชน
หน่วยงาน/สถานศึกษา	๑. มีการบูรณาการเพื่อการปฏิบัติงานและการเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ๒. การพัฒนาทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจต้องไม่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างจำกัด ๓. จากปัญหาผ้าฝ้าย ที่มีกำลังการผลิตไม่เพียงพอ แต่ผู้ผลิตมีศักยภาพ ควรส่งเสริมการผลิตให้เพียงพอ เพิ่มแรงงาน หรือเพิ่มเทคโนโลยีการผลิต ๔. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการขนาดเล็กหรือผู้ประกอบการครัวเรือน เพิ่มนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ หาดตลาดให้กับผู้ประกอบการขนาดเล็ก โดยการใช้สื่อออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์กิจการท่องเที่ยวในจังหวัด ๖. ลดการเผาอ้อยของเกษตรกร ๗. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

	๘. การพัฒนาฐานมาตรฐานของสินค้าให้เพิ่มขึ้น เพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดและเพิ่มช่องทางการตลาดให้แก่ผลิตภัณฑ์ ๙. การให้ข้อมูลข่าวสารผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมาตรฐาน ประชาสัมพันธ์ให้ทุกส่วนราชการได้สามารถนำผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานไปต่อยอดพัฒนาด้านการตลาดต่อไป ๑๑. สร้างแรงจูงใจให้เกิดนวัตกรรมรูปแบบใหม่ในผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ๑๒. อุตสาหกรรมผ้าฝ้าย เมืองเลย จุดศูนย์รวม สร้างอาชีพ สร้างงาน ชุมชนมีรายได้ แก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม สร้างโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงแหล่งความรู้ โดยการขับเคลื่อนของภาคี การพัฒนาทั้งภาคี (ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม ภาคพระพุทธศาสนาและสื่อสารมวลชน) รวมถึงการนำนวัตกรรมมาสร้างมูลค่าเพิ่ม เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (BCG) ตอบโจทย์อุตสาหกรรม (SDGs) ๑๓. การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรกร จากยางพารา แก้ปัญหาราคาเพิ่มมูลค่าของยางพารา หรือแก้มังกร ให้ใช้ประโยชน์สร้างมูลค่าได้ทุกส่วน ๑๔. การให้ใบอนุญาตมาตรฐานอุตสาหกรรมแก่ผู้ประกอบการ ๑๖. การให้ความรู้การบริหารจัดการ/การทำแผน/เขียนแผนธุรกิจ การออกแบบธุรกิจให้สามารถบริหารจัดการให้มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น ๑๗. หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนมีการบูรณาการแผนงาน/โครงการร่วมกันอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม
--	--

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“เพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒ สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ ด้วยนโยบาย MIND ๔ มิติ

๓) ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบกิจการอุตสาหกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG

๔) สร้างความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดเลย

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพและเพิ่มผลผลิตของภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

● เป้าประสงค์

- เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดเลย และอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจตลอดห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มผลผลิตภาคอุตสาหกรรม
- ต่อยอดงานวิจัยและพัฒนาระบบการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้เหมาะสมกับโลกอนาคต
- เพิ่มผลผลิตและพัฒนากระบวนการมาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรมให้ประสบความสำเร็จทางธุรกิจ มีการแข่งขันด้านประสิทธิภาพและต้นทุน เพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถด้านการแข่งขันที่สูงขึ้น

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด ปีงบประมาณ พ.ศ.				
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ผู้ประกอบการได้รับความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม มาตรฐานการผลิต และการตลาดฯ	ราย	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
๒. ผลิตภัณฑ์ได้รับการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	ผลิตภัณฑ์	๔	๔	๔	๔	๔	๔
๓. ผู้ประกอบการได้รับคำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง	ราย	๒๑๕	๒๒๐	๒๒๐	๒๒๕	๒๒๕	๒๓๐
๔. ผู้ประกอบการเอสเอ็มอี และผู้ผลิตชุมชนได้รับความช่วยเหลือ บ่มเพาะ	ราย	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพ ธุรกิจอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด - พัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผลไม้เศรษฐกิจเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน อาหารปลอดภัย เชื่อมโยงการ ท่องเที่ยว	๒.๕๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๒.๕๐๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมใน ภูมิภาค • โครงการแปรรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (OPOAI-C)	๐.๔๓๑๐ ๐.๑๗๔๒	๐.๔๓๑๐ ๐.๑๗๔๒	๐.๔๓๑๐ ๐.๑๗๔๒	๐.๔๓๑๐ ๐.๑๗๔๒	๐.๔๓๑๐ ๐.๑๗๔๒
	โครงการอื่น ๆ - ไม่มี					
กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างมูลค่าเพิ่ม ผลผลิต อุตสาหกรรมตลอด ห่วงโซ่มูลค่า	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด • โครงการยกระดับมาตรฐานการ ผลิตเกษตรแปรรูป ด้วยนวัตกรรม เพื่อศักยภาพการแข่งขันที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม -					
	โครงการอื่น ๆ •					

๒) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๒ การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมยุคใหม่

● เป้าประสงค์

เพื่อสนับสนุน สร้างโอกาสและลดอุปสรรค ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม กระจายรายได้ให้กับประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยรักษาวิถีชีวิต สร้างประโยชน์และพัฒนาชุมชนโดยรอบอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการสร้างงาน สร้างอาชีพ ส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE)

● ตัวชี้วัด

ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด ปีงบประมาณ พ.ศ.				
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย และข้อบังคับต่าง ๆ	ราย	๑๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐
๒. จำนวนผู้ประกอบการ SMEs/OTOP ที่เข้าร่วมจำหน่ายสินค้า	ราย	๑๐	๑๐	๑๕	๑๕	๒๐	๒๐
๓. จำนวนคำขอมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	ราย	๒๕	๒๕	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
๔. มีผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกต้นแบบพร้อมบรรจุภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕
๕. ผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕	๕

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุน สร้างโอกาส และลดอุปสรรคในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด - การจัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์ยกระดับการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวจังหวัดเลย	๓.๓๕๐๗	๓.๓๕๐๗	๓.๓๕๐๗	๓.๓๘๐๗	๓.๓๕๐๗
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด • โครงการอุตสาหกรรม SMEs เศรษฐกิจดีสู่ชุมชน • โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	๐.๐๑๖๐	๐.๐๑๖๐	๐.๐๑๖๐	๐.๐๑๖๐	๐.๐๑๖๐
		๐.๑๓๐๐	๐.๑๓๐๐	๐.๑๓๐๐	๐.๑๓๐๐	๐.๑๓๐๐
	โครงการอื่น ๆ - ไม่มี					

๓) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ การส่งเสริมอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model

● เป้าประสงค์

เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการดำเนินกิจการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้พัฒนาสู่ความยั่งยืน ดูแลรักษาสีเขียวที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก โดยดูแลรักษาสีเขียวสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพิ่มโอกาสทางธุรกิจมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด ปีงบประมาณ พ.ศ.				
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. จำนวนสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)	ร้อยละ	๘๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๒. จำนวนสถานประกอบการได้รับการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตามกรอบแนวคิด BCG Model	ราย	-	-	-	๕	๕	๕
๓. จำนวนสถานประกอบการผ่านเกณฑ์การประเมินธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	ราย	๑	๑	๑	๑	๑	๑

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมธุรกิจ อุตสาหกรรมสู่ การเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ตาม กรอบแนวคิด BCG Model	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด - พัฒนาผู้ประกอบการใหม่ด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามหลัก BCG Model	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม • โครงการบริหารลุ่มน้ำและวาง ระบบ ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	๐.๐๑๖๓	๐.๐๑๖๓	๐.๐๑๖๓	๐.๐๑๖๓	๐.๐๑๖๓
	• โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถาน ประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)	๐.๐๙๔๘	๐.๐๐๙๐	๐.๐๙๔๘	๐.๐๙๔๘	๐.๐๙๔๘
	• โครงการเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันผู้ประกอบการ SMEs ตามกรอบแนวคิด BCG Model	๑.๕๐๐๐	๑.๕๐๐๐	๑.๕๐๐๐	๑.๕๐๐๐	๑.๕๐๐๐
	โครงการอื่น ๆ - ไม่มี					

๔) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ การบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งอุตสาหกรรมเชิงสุขภาพของจังหวัดเลย

● เป้าประสงค์

- เพื่อพัฒนาระบบและความสามารถของบุคลากรในองค์กรเพื่อให้บริการเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเลย ควบคู่ไปกับการดูแลสังคมโดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด ปีงบประมาณ พ.ศ.				
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. มีเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมตามระบบห่วงโซ่คุณค่า	ราย	๑	๑	๑	๒	๒	๒
๒. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงาน	ร้อยละ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมตามระบบห่วงโซ่คุณค่า	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด - ไม่มี					
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	๐.๐๒๘๒	๐.๐๒๘๒	๐.๐๒๘๒	๐.๐๒๘๒	๐.๐๒๘๒
	โครงการอื่น ๆ - ไม่มี					

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาผู้ประกอบการใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามหลัก BCG Model
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ โดย โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นหนึ่งในหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศ อันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมพร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่นคงได้อย่างทั่วถึง และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย ๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทใหม่ นอกจากนี้ แผนในการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ได้พิจารณาเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี คือ แผนงานการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพและคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อจะตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถการแข่งขัน โดยมี ๖ แผนงานหลัก ส่วนใหญ่ มุ่งเน้นในเรื่องแผนงานการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพและคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแห่งอนาคต รองลงมาคือ แผนงานยกระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโลก เป้าหมายในช่วงระยะ ๕ ปีแรก คือการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมแผนงานการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรม มีการตั้งเป้าหมายผลิตภาพการผลิตรวม/ผลิตภาพแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่ต้องสูงขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี และร้อยละ ๕ ต่อปีตามลำดับ และความสำเร็จของการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่จะช่วย ลด

	ต้นทุน/สร้างมูลค่าเพิ่มได้ ยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางมาตรฐานในอาเซียน และเพื่อการรับรองมาตรฐานของไทยได้รับการยอมรับในระดับสากล ดังนั้น การพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ตามหลัก BCG Model การสนับสนุนการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การผลิตและการบริการเชิงสร้างสรรค์ในการสร้างคุณค่าสินค้าอุตสาหกรรม โดยใช้ทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น จึงเป็นสิ่งที่ช่วยในการพัฒนาขับเคลื่อนผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างมูลค่าผลผลิตให้มีมาตรฐานสามารถเติบโตและแข่งขันได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมใหม่ในหลักการและแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG ๒. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับมาตรฐานการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีมาตรฐาน ทันสมัย สวยงาม ๓. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสนใจเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓๐ ราย ๒. ผู้ประกอบการได้รับการอบรมให้ความรู้ จำนวน ๓๐ ราย ๓. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและยกระดับในเรื่องมาตรฐาน จำนวน ๓๐ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการสนใจเข้าร่วมการฝึกอบรมให้ความรู้ ๒. ผู้ประกอบการได้รับการอบรมให้ความรู้ ๓. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและยกระดับในเรื่องมาตรฐาน
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การผลิตการค้า และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	เดือน มกราคม – กรกฎาคม
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ประกอบการ ๒. ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จำนวน ๑ รุ่น ๓๐ ราย ๓. ดำเนินการให้คำแนะนำในการขอมาตรฐานต่าง ๆ ๔. จัดทำต้นแบบเพื่อผู้ประกอบการนำไปเป็นต้นแบบ
๙. งบประมาณ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมผลไม้เศรษฐกิจเพื่อเข้าสู่มาตรฐานอาหารปลอดภัย เชื่อมโยงการท่องเที่ยว
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนา บนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ โดย โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นหนึ่งในหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศ อันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมพร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้โอกาส และความมั่นคงได้อย่างทั่วถึง และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลัก จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย ๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทใหม่ นอกจากนี้ แผนในการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ได้พิจารณาเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี คือ แผนงานการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพและคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อจะตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยมี ๖ แผนงานหลัก ส่วนใหญ่มุ่งเน้นในเรื่องแผนงานการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพและคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแห่งอนาคต รองลงมาคือ แผนงานยกระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโลก เป้าหมายในช่วงระยะ ๕ ปีแรกคือการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมแผนงานการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรม มีการตั้งเป้าหมายผลิตภาพการผลิตรวม/ผลิตภาพแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่ต้องสูงขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี และร้อยละ ๕ ต่อปีตามลำดับ และความสำเร็จของการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่จะช่วย ลดต้นทุน/สร้างมูลค่าเพิ่มได้ยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางมาตรฐานในอาเซียน และเพื่อการรับรองมาตรฐานของไทยได้รับการยอมรับในระดับสากล

	ประกอบกับจังหวัดเลย มีพื้นที่เพาะปลูกผลไม้ ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้จังหวัดเลยเป็นอย่างสูง ดังนั้น การส่งเสริมประสิทธิภาพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมผลไม้เศรษฐกิจเพื่อเข้าสู่มาตรฐานอาหารปลอดภัย เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเร่งพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย โดยประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมการผลิตและการบริการเชิงสร้างสรรค์ในการสร้างคุณค่าสินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งจะช่วยในการพัฒนาขับเคลื่อนผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างมูลค่าผลผลิตให้มีมาตรฐานสามารถเติบโตและแข่งขันได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับมาตรฐานการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลไม้ให้มีมาตรฐาน ทันสมัย สวยงาม ๒. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลไม้ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย ๓. เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผลิตภัณฑ์ผลไม้ได้รับการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลไม้ให้มีมาตรฐาน ทันสมัย สวยงาม ๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลไม้ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย ๓. ผลิตภัณฑ์ผลไม้ได้รับการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผลิตภัณฑ์ผลไม้ได้รับการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลไม้ให้มีมาตรฐาน ทันสมัย สวยงาม ๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลไม้ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย ๓. ผลิตภัณฑ์ผลไม้ได้รับการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรสมัยใหม่ควบคู่กับการส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	เดือน มกราคม – กรกฎาคม
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ประกอบการ ๒. ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จำนวน ๑ รุ่น ๓๐ ราย ๓. ดำเนินการให้คำแนะนำในการขอมาตรฐานอาหารปลอดภัย ๕. จัดทำต้นแบบสำหรับผู้ประกอบการนำไปเป็นต้นแบบ ๖. จัดนิทรรศการแสดงสินค้าในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเลย ณ อำเภอเมืองเลย อำเภอเชียงคาน จำนวน ๕ ครั้ง ระยะเวลาการจัดนิทรรศการ ๒ วัน/ครั้ง
๙. งบประมาณ	๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

๑. ชื่อโครงการ	ยกระดับมาตรฐานการผลิตเกษตรแปรรูปด้วยนวัตกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อพื้นฐานและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง โดยมุ่งหวังเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น และคำนึงถึงความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ แผนในการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ได้พิจารณาเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี คือ แผนงานการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพและคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อจะตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถการแข่งขัน โดยมี ๖ แผนงานหลัก ส่วนใหญ่มุ่งเน้นในเรื่องแผนงานการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพและคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแห่งอนาคต รองลงมาคือ แผนงานยกระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโลก เป้าหมายในช่วงระยะ ๕ ปีแรก คือการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมแผนงานการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรม มีการตั้งเป้าหมายผลิตภาพการผลิตรวม/ผลิตภาพแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่ต้องสูงขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี และร้อยละ ๕ ต่อปีตามลำดับ และความสำเร็จของการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่จะช่วย ลดต้นทุน/สร้างมูลค่าเพิ่มได้ ยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางมาตรฐานในอาเซียน และเพื่อการรับรองมาตรฐานของไทยได้รับการยอมรับในระดับสากล ดังนั้น การส่งเสริมประสิทธิภาพและยกระดับมาตรฐานการผลิต สนับสนุนการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การผลิตและการบริการเชิงสร้างสรรค์ในการสร้างคุณค่าสินค้าอุตสาหกรรม โดยใช้ทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น จึงเป็นสิ่งที่ช่วยในการพัฒนาขับเคลื่อนผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างมูลค่าผลผลิตให้มีมาตรฐานสามารถเติบโตและแข่งขันได้

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับมาตรฐานการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรให้มีมาตรฐาน ทันสมัย สวยงาม ๒. เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรได้ตระหนักถึงการให้ความสำคัญแก่คุณภาพ และความปลอดภัย และมาตรฐานการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ๓. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสนใจเข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาและการออกแบบบรรจุภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมที่ทันสมัย จำนวน ๓๐ ราย ๒. ผู้ประกอบการได้รับการศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมที่ทันสมัยและเพิ่มทุนประสบการณ์ จำนวน ๓๐ ราย ๓. จำนวนผู้ประกอบการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมงานแสดงสินค้า นวัตกรรม เครื่องมือทางการผลิตจากบริษัทตัวแทนผู้จำหน่ายและจัดแสดงสินค้าผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผู้ประกอบการ จำนวน ๓๐ ราย ๔. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและยกระดับในเรื่องมาตรฐาน จำนวน ๓๐ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสนใจเข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาและการออกแบบบรรจุภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมที่ทันสมัย ๒. ผู้ประกอบการได้รับการศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมที่ทันสมัยและเพิ่มทุนประสบการณ์ ๓. จำนวนผู้ประกอบการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมงานแสดงสินค้า นวัตกรรม เครื่องมือทางการผลิตจากบริษัทตัวแทนผู้จำหน่ายและจัดแสดงสินค้าผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผู้ประกอบการ ๔. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและยกระดับในเรื่องมาตรฐาน
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การผลิต การค้า และบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓) เพิ่มผลิตภาพด้านการเกษตรเพื่อเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๕) สนับสนุนการจัดการอุตสาหกรรมการผลิต การค้า และการบริการมุ่งสู่มาตรฐาน
๗. ระยะเวลา	เดือน มกราคม – สิงหาคม

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ประกอบการ ๒. ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จำนวน ๑ รุ่น ๓๐ ราย ๓. ดำเนินการให้คำแนะนำในการขอมาตรฐานต่าง ๆ ๔. จัดกิจกรรมศึกษาดูงาน จำนวน ๑ รุ่น ๓๐ ราย ๕. จัดทำต้นแบบเพื่อผู้ประกอบการนำไปเป็นต้นแบบ ๖. จัดนิทรรศการแสดงสินค้า จำนวน ๑ ครั้ง ระยะเวลาการจัดนิทรรศการ ๕ วัน
๙. งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาหัตถอุตสาหกรรมฝ้ายจังหวัดเลย (Cotton Valley @ LOEI)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน และแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๒ ได้มีประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ใน ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็ง และยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่ เศรษฐกิจ มีเป้าหมายในการลดช่องว่างของรายได้และกระจายรายได้ที่ เป็นธรรม ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก (Local Economy) มีกลไก ในการขับเคลื่อนและมุ่งเน้นส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มี ความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน และพึ่งพาตนเองได้ ประกอบกับนโยบายของจังหวัดเลยที่มุ่งเน้นการส่งเสริมด้าน การเกษตร โดยเฉพาะฝ้าย ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดเลย มีการ เพาะปลูกกันมายาวนาน จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมฝ้าย จังหวัดเลย (Cotton Valley @ LOEI) เพื่อให้เกิดการผลิตสินค้าที่เกิด จากส่วนผสมระหว่างวิถีชีวิต ภูมิปัญญาและวัตถุดิบในท้องถิ่น รวมทั้ง วัฒนธรรมประเพณีของจังหวัดเลยที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นตรงกับความ ต้องการ ของตลาด และสามารถก้าวสู่สากล ตลอดจนเชื่อมโยงกับการ ท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ อันจะนำมาซึ่งรายได้จากการผลิตสินค้า และการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย เกิดการกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ของจังหวัดตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่การส่งเสริมการปลูกฝ้ายปลอด สารพิษ การผลิตเส้นด้ายจากฝ้าย การแปรรูปสินค้าจากฝ้าย การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ฝ้ายสู่สากล โดยใช้องค์ความรู้ นวัตกรรมใหม่ ๆ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอัตลักษณ์และองค์ความรู้ในการผลิต หัตถกรรมจากฝ้ายที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัตถุดิบในท้องถิ่น รวมทั้งให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย ๒. เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรมฝ้ายให้เป็นที่รู้จัก และก้าวสู่สากล ๓. เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้ให้กับประชาชนใน จังหวัดเลย

๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. เกิดการผลิตหัตถอุตสาหกรรมฝ้ายโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเลย ๒. เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถอุตสาหกรรมฝ้ายให้เป็นที่รู้จักและก้าวสู่สากล ๓. เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดเลย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผลผลิตจากฝ้ายที่มี Story และเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดเลย สามารถสร้างมูลค่าได้ จำนวน ๓๐ ผลิตรักษ์ ๒. ช่องทางการจำหน่ายเพิ่มขึ้น จำนวน ๑ ช่องทาง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน ๒) ส่งเสริมการตลาดเพื่อรองรับ New Normal ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การผลิต การค้า และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓) เพิ่มผลิตภาพด้านการเกษตรเพื่อเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๕) สนับสนุนการจัดการอุตสาหกรรมการผลิต การค้า และการบริการมุ่งสู่มาตรฐาน
๗. ระยะเวลา	เดือน ตุลาคม – กันยายน
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ๒. การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ด้านการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ การออกแบบดีไซน์และสร้างแพทเทิร์น การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ เพิ่มฟังก์ชันในสินค้า ๓. สร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ๔. กิจกรรมด้านการตลาด และเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
๙. งบประมาณ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝากและของที่ระลึกอัตลักษณ์จังหวัดเลย
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันโดยมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรม ในลักษณะต่อยอดอดีตปัจจุบัน และสร้างมูลค่าใหม่ในอนาคต โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรแปรรูป ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างความแตกต่างและความมีเอกลักษณ์โดดเด่น ให้มีมูลค่าสูง มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สามารถแข่งขันได้ในคุณภาพ ระดับสากล ประกอบกับจังหวัดเป็นจังหวัดที่มีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักมีพืชเศรษฐกิจ พืชผักผลไม้หลากหลายชนิดรวมทั้งเป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงในด้านของการท่องเที่ยวในระดับต้น ๆ ของประเทศ เนื่องจากมีภูมิประเทศที่สวยงาม แหล่งท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ ภูกระดึง ภูเรือ ภูหลวง และชุมชนบ้านไม้เก่าเชียงคาน เป็นต้นและมีภูมิอากาศหนาวเย็นที่สุดในประเทศไทย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ได้เล็งเห็นความสำคัญของความหลากหลายของพืชผักผลไม้และสมุนไพรรวมทั้งโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝากและของที่ระลึกอัตลักษณ์จังหวัดเลยขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกเอกลักษณ์จังหวัดเลย ๒. เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าการเกษตรเพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวจังหวัดเลย ๓. เพื่อเป็นการสร้างงานและสร้างอาชีพให้กับกลุ่มราษฎรในจังหวัดเลย
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. มีผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกต้นแบบพร้อมบรรจุภัณฑ์ ๒. ผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกเอกลักษณ์จังหวัดเลย จำนวน ๒๕ ผลิตภัณฑ์ ๒. ผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน ๒) ส่งเสริมการตลาดเพื่อรองรับ New Normal ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การผลิต การค้า และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓) เพิ่มผลิตภาพด้านการเกษตรเพื่อเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๕) สนับสนุนการจัดการอุตสาหกรรมการผลิต การค้า และการบริการมุ่งสู่มาตรฐาน
๗. ระยะเวลา	เดือน ตุลาคม – กันยายน

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การสำรวจ จัดเก็บข้อมูล ประชาสัมพันธ์และคัดกลุ่มเป้าหมาย และ ผลิตรภัณฑ์ของโครงการ ๒. การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ๓. การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ๔. การจัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์พร้อมบรรจุภัณฑ์ ๕. การจัดนิทรรศการแสดงสินค้า/ผลิตภัณฑ์ ๖. การเชื่อมโยงตลาดกับผู้ค้าค้าส่ง (Trader) ๗. การจัดทำสรุปและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โครงการ
๙. งบประมาณ	๓,๓๕๐,๗๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดเลย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรมยุค ใหม่อย่างยั่งยืน	ผลักดันการปฏิรูป อุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ให้เติบโตอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ	เพิ่มขีดความสามารถ อุตสาหกรรมด้วย เทคโนโลยีและ นวัตกรรมอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีด ความสามารถของ ผู้ประกอบการ และ ภาคอุตสาหกรรม ด้วย เทคโนโลยีและ นวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและ แผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การพัฒนาการ ท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน	การเสริมสร้าง ศักยภาพและเพิ่ม ผลผลิตของ ภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัย สนับสนุน ให้เอื้อต่อ การเติบโตของ ภาคอุตสาหกรรมยุค ใหม่	การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมใน ส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน	การพัฒนาการเกษตร สู่เกษตรสมัยใหม่ ควบคู่กับการส่งเสริม และอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	การสนับสนุน ปัจจัยเอื้อต่อการ เติบโตของ ภาคอุตสาหกรรม ยุคใหม่
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การเพิ่มมูลค่า เศรษฐกิจอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อให้บริการ อย่างมีคุณภาพ	การผลิต การค้า และ การบริการ ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริม อุตสาหกรรมอย่าง ยั่งยืนด้วย BCG Model
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่ องค์กรดิจิทัลเพื่อ ให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ		การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตและความมั่นคงสู่ ความยั่งยืน	การบูรณาการการ ทำงานร่วมกับภาค เครือข่ายเพื่อ พัฒนาอุตสาหกรรม การผลิต รวมทั้ง อุตสาหกรรมเชิง สุขภาพของจังหวัด เลย

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดเลย

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากจังหวัด

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ. ตามแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖

ผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีโครงการที่สำคัญ ดังนี้

ที่	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง แผนปฏิบัติการ	หน่วยงาน งบประมาณ
๑	โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	๐.๐๒๓๒	แนวทางการพัฒนาที่ ๔ กลยุทธ์ที่ ๑	สพอ.
๒	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	๐.๐๐๘๔	แนวทางการพัฒนาที่ ๓ กลยุทธ์ที่ ๑	สพอ.
๓	โครงการการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมมาภิบาลสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการอุตสาหกรรมจังหวัดเลย	๐.๐๒๒๘	แนวทางการพัฒนาที่ ๓ กลยุทธ์ที่ ๑	สพอ.
๔	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มผช.)	๐.๒๓๑๙	แนวทางการพัฒนาที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๑	สพอ.
๕	โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชน (OPOAI-C)	๐.๑๗๔๒	แนวทางการพัฒนาที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒	สพอ.
๖	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๐.๔๓๑๐	แนวทางการพัฒนาที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๑	สพอ.
๗	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่	๐.๐๑๖๐	แนวทางการพัฒนาที่ ๒ กลยุทธ์ที่ ๑	สพอ.
๘	โครงการอุตสาหกรรม SME เศรษฐกิจดีสู่ชุมชน	๐.๐๕๖๐	แนวทางการพัฒนาที่ ๒ กลยุทธ์ที่ ๑	สพอ.